

THE

JOURNAL OF VEDIC STUDIES

(Issued three times a year)

The Journal publishes unknown and rare Vedic texts in critical editions, and contains articles dealing with higher criticism, exegesis and comparative studies

Annual subscription Rupees 12 or Shillings 20

Books for review should be sent to the Chief Editor

Published by

MESSRS. MEHAR CHAND LACHHMAN DAS

Sanskrit Booksellers and Publishers

LAHORE

(India)

MEHAR CHAND LACHHMAN DAS

SANSKRIT AND PRAKRIT SERIES

Even in these hard days, when the sales are quite unfavourable, we have undertaken to publish critical editions and translations of Vedic, Classical and Prakrit works. We shall also include in our Series general studies on different branches of these literatures. It is our sincere effort to present only high class work done by experts. Our printing and paper would be the very best.

We are confident that scholars out of their love for Sanskrit literature will patronize our efforts. The progress of our Series depends entirely upon the number of customers.

If Indian and foreign universities, colleges and other educational institutions would be pleased to subscribe to our publications, we hope we shall be able to pull on through these days of unprecedented economic depression.

WORKS ALREADY PUBLISHED

- 1 Kapiṣṭhala-Kaṭha-Saṃhitā, a text of the Black Yajur-Veda, critically edited for the first time by Dr. Raghu Vira.
  Rs. 30/ or Sh. 45/-
- Vārāha-Śrautasūtra, being the main ritualistic Sūtra of the Maitrāyanī Śākhā, critically edited for the first time with Mantra Index by the late Dr. W. Caland and Dr. Raghu Vira.
  Rs. 12/- or Sh. 18/-
- 3 Rktantra, a Prātiśākhya of the Sāma-Veda, critically edited with notes, appendices and a commentary. The notes contain a detailed comparison with the other Prāti-śākhyas and Pāṇini. Burnell's edition has been much improved upon with the help of new mss. Rs. 20/- or Sh. 30/-

IN PRESS

- Katha Brāhmaṇa. The Brāhmaṇa fragments printed by L. von Schroeder and Caland have been much improved upon with the help of new mss., and several new Brāhmaṇas added with a very useful introduction, notes and appendices.
- Śańkhāyana-Śrautasūtra, translated into English by the late Prof. Dr. Caland and Prof. Dr. Raghu Vira. This is the first English translation of a Śrautasūtra.
- Maitrāyaṇīya-Saṃhitā-Padapāṭha, accented. It contains the padapāṭha of the Brāhmaṇa portion as well, which was not available to L. von Schroeder, the editor of the Saṃhitā.

PUBLISHERS

Messrs. MEHAR CHAND LACHHMAN DAS
Sanskrit Booksellers & Publishers
Said Mitha, Lahore

VEDIC MYSTICISM

Being rhythmic renderings of Vedic verses

BY

RAGHU VIRA, M. A., PH. D., D. LITT. ET PHIL.

सुमुद्रो श्रीसम विधर्मणा

THE UNBOUNDED OCEAN AM I

Poets, philosophers and mystics from all parts of the world have been charmed by the music and freshness of the renderings

The originals and the translations are given on opposite pages

MEHAR CHAND LACHHMAN DAS

Said Mitha, Lahore

FOREWORD

The world of to-day is rapidly tearing itself away from the past. It has withdrawn its allegiance therefrom and is allowing it to perish. It is as true in India as in the West. There are only a few who, either out of love or intense inquisitiveness, would not let it pass beyond the horizon. A number of these few of the nineteenth century made passionate efforts to rescue the old wisdom that was still stored in the scattered hamlets of India. Works of astounding value were rescued and re-stored in the safe vaults of modern sanctuaries, the Universities and Research Institutes. Many were closely studied; and the printing press multiplied them for wider circulation.

The nineteenth century enthusiasm has now spent much of its force in the West. The printers no more reproduce the ancient things (and particularly not those that pertain to the Veda). They are busy with the sheets of evaluation, the critical studies, which also are losing their charm because they bring to light no new material.

In India we are struggling to start new waves. On these we shall carry the words of antiquity to eager ports. There is yet time for the transport, but it would not be long before our treasures begin to perish in their storerooms and be lost for ever. Indologists, come and join us. Let there be concerted effort, and the stately word-structures of the ancients would once more stand high in their grandeur of design and nobility of purpose.

BHĀRADVĀJA-SRAUTASŪTRA

edited by

RAGHU VIRA

The BhārŚ, which belongs to the Khā(v.l.Kā)ndikeya group¹ of the Taittirīyas², is known to us only partially. Its manuscripts are far from being numerous. The few that we have been able to obtain may be conveniently divided into two groups, D(evanāgarī) and G(rantha), according to the scripts in which they are written. All of them are incomplete. Da (Baroda, Oriental Institute, No. 894), Db (Bombay, University Library, No. 26) give the longest text—complete upto the end of Jyotiṣṭoma, and four sections of the next

In some of the accounts the Bhāradvājas are replaced by the Audh-(v.l.Augh)eyas. See Wilhelm Siegling's "Die Rezensionen des Carapavyūha", pp. 24, 34.

² There are six Śrautasūtras attached to the Taittiriyas. Of these four have already been published: (1) Āpastamba, ed. by R. Garbe, 1882-1902 (2) Baudhāyana, ed. by W. Caland, 1904-'23 (3) Satyāṣāḍha-Hiraṇyakeśin, ed. by Kāśinātha Bāla Āgāśe, 1907-'30 (4) Vaikhānasa, ed. by W. Caland, 1933. I possess only the loose printed sheets, which were very kindly supplied to me by Prof. Gonda of the University of Utrecht. The fifth Sūtra, that of the Vādhūlas, was made known by Professor Caland through long extracts printed in the Acta Orientalia, I-1V.

chapter.¹ The text is uniform in these mss., and is derived from a common source. Ga (Lahore, Panjab University Library, No. 1427) concludes with the Jyotistoma. Gbc were supplied through the good offices of Pt. G. Harihara Śastrī of Trivandrum. Of these Gb stops with 12. 18 of our text, while Gc has only nine complete chapters. At the end of the Sūtra Gb appends a big fragment of the Bhāradvāja-Darśa-Pūrṇamāsa-Prayoga. Still another Grantha manuscript (Lahore, D. A.-V. College, No. 5980) was examined and even collated. It has, however, not been included in our critical

The Munich ms., however, has a Supplement, the Bhāradvāja Parišeṣa-sūtra, which is of exceptional interest. After the customary salutations to Gaņeśa, Sarasvatī and the Gurus the Supplement begins:

श्रधातः स्त्रपरिशेषान् व्याख्यास्यामः ॥ बाहुमात्राः परिधयः स्पर्यं शम्या च । प्रादेश-मात्राएयरिक्रमात्राणि वेध्मकाष्ठानि शुष्काएयाद्वाणि वा । सवल्कलानि ॥

It is a small work, not exceeding 200 granthas; but its contents are most varied. We give a few short extracts below:

त्रय नच्चत्रेष्टीनां याज्यानुवाक्या यथा समाम्राता उपहोमाश्च भवन्ति प्राकृतावाज्यभागी त्राम्रातै संयाज्ये यथाश्रद्धं दक्षिणा भवन्ति ॥

श्चत ऊर्ध्वं याजमानं यथासमाम्रातं वाजपेयं सामिमेके समामनन्ति ॥

यो ब्रह्मचारी व्रियमुपेयात् स गर्दभं पशुमालभेत त्राहिताप्रिरित्येकमनाहिताप्रिरित्यपरम् ॥
हिनदेशित् व्याख्यास्यामः॥ श्रथातोष्रीनामुद्वातानां खंडद्वयं बौधायनवत् ... यद्याहिताप्रिः
पुनर्दारान् कुर्वति श्रप्नीन् नोत्स्रजेयुर्लोकिकाः संपर्धरन् । तस्य पुनरग्न्याधयं निद्यत इत्याश्मरथ्यः॥
पुनराधयमित्यालेखनः पुनरग्न्याधयमित्यौद्धलोमिः ॥ ॥

अथातोनुप्रहान् व्याख्यास्यामः समस्तहोमो बौधायनवत् ॥ ॥ Vijnāyate-passages are scattered all over the text. It ends:

श्राज्यालाभे श्राजमाविकमाहिषं वा घृतंमाज्यार्थे इत्यादि ॥ ॥ इति भारद्वाजीयपरिशेष-सूत्रं संपूर्णं श्री रामापंगामस्तु ॥ श्री सांबसदाशिवप्रसन्न ॥ श्री वासुदेवप्रसन्न ॥ श्री गोविन्दाय ॥

I also possess a Bhāradvāja-Pravarasūtra in Grantha characters.

¹ In the year 1926 I had compared the Berlin (Weber's Catalogue, No. 1448) and Munich (Aufrecht's Cat., No. 118) manuscripts with our Da, and was greatly disappointed to discover that they were recent transcripts made from the same source as our Da.

apparatus, for it is full of lacunae and is not of much value for the constitution of the text. Its inclusion would have made the critical apparatus unnecessarily heavy.

The Devanāgarī mss. differ from the Grantha mss. in their division and numbering of the chapters. The differences are clearly shown by the colophons of D and Gb, which are given below. Gac have generally no colophons. Ga shows the numbers of chapters sporadically. In its divisions of chapters Gc agrees entirely with Gb. Ga, however, differs from Gb in marking the end of the eleventh prasna. The constituted text follows the divisions of Ga.

The colophons of D and Gb are:

D

Gb

इति प्रथमः ॥

हति द्वितीयः ॥

तृतीयः ॥ प्रथमः प्रश्नः समाप्तः ॥

द्वितीयः प्रश्नः ॥

प्रथमः ॥

द्वितीयः ॥

हति तृतीयः प्रश्नः ॥

चतुर्थः प्रश्नः ॥

पञ्जमः प्रश्नः ॥

इति दर्शपूर्णमासे प्रथमः प्रश्नः ॥
इति दर्शपूर्णमासे द्वितीयः प्रश्नः ॥
Prasna continued
इति दर्शपूर्णमासे तृतीयः प्रश्नः ॥
इति याजमानश्चतुर्थः प्रश्नः ॥
इति श्रग्न्याधानः पश्चमः प्रश्नः ॥
इत्यग्न्युपस्थानं समाप्तम् ॥
श्रिग्नद्वोत्रं समाप्तम् ॥
इत्यग्न्युपस्थानाग्निहोत्राग्रय — न्तः ॥
षष्ठः प्रश्नः समाप्तः ॥

Here D shows a double division: once treating its three prasnas as separate chapters, and hence numbering the sections separately for each prasna, and once taking them as one whole and marking the numbers of the sections continuously (thus agreeing with Gb).

षष्ठः प्रश्नः ॥ सप्तमः प्रश्नः ॥ इति पशुबन्धः सप्तमः प्रश्नः ॥ इति समाप्तश्चातुर्मास्यप्रयोगः ॥ इति श्वष्टमंः प्रश्नः ॥ प्रथमः ॥ प्रवस्थिपश्चः ॥ भारद्वाजश्रौते श्रष्टमः प्रश्नः॥ इति पूर्वप्रायश्चित्तं नाम नवमः प्रश्नः॥ इति भारद्वाजसूत्रे दशमः सोमप्रश्नः॥ Prasna continued

Ga agrees with D in closing the prasna here. Gb ends with the 40th sec. of its 11th chapter. The remaining three colophons of D, viz., द्वितीयः॥ तृतीयः॥ नवमः प्रश्नः॥ correspond to the close of the 12th, 13th and 14th prasnas of Ga. This is the end of Jyotistoma.

Besides these manuscripts, none of which can claim to be older than three hundred years, the text of the BhārŚ can be partly controlled and partly verified by the large number of citations in ancient commentaries and digests.² These would be found collected in Appendix I, which will appear at the end of the complete work.

I have to thank most cordially Pt. G. Harihara Śāstrī and the Directors of Lahore and Baroda Libraries for their courtesy in allowing me the use of their valuable manuscripts.

1 Gb further adds:

वर्षे प्रमायिनाम्नि च श्रावरायां मासि संयुते ।

ऋचे वृहस्पतेस्तस्य वारे द्वादशिसंयुते ॥

शुभयोगे शुभे लग्ने शुभकरग्रसंयुते ।

चातुर्मीस्यकतुरिदं स्त्रे व्यासदनुग्रहात् ॥

लिखित्वा पुस्तकेच्छैव रामकृष्णाख्यशर्मगा ।

तस्यैव पुस्तकमिदमुदक्तटनिवासिनः ।

काविकरिकुले जातो शिवभक्को मविष्यति ॥

अष्टमः प्रश्नवातुर्मीस्यकतोः स्त्रं समाप्तम् ॥

2 These citations do not always give the exact words of the Sütra. Sometimes they give merely the paraphrase of the original. Cp. Rudradatta (on Aps 1. 4. 5, 2. 4. 9, 2. 19. 9) and Mahādeva (on SatHirs 1. 5: page 126, last line) with Bhārs 1. 3. 21, 2. 4. 10, 2. 18. 1, 1. 21. 6.

दर्शपूर्णमासौ व्याख्यास्यामः ॥१॥ आमावास्येन हविषा यद्यमाण पकस्या द्वयोर्घ पूर्वेद्युर्हविरातश्चनं दे हियति ॥२॥ आपि वा एरस्तादेव द्वयहे ज्यहे वाजुगुतं दुग्धं दोहियत्वाजुगुतेन द्भातनिक्तः ॥३॥ संततमविच्छिन्नमभिदुहन्त्योपवसथात् ॥४॥ यद्दृः पूर्णश्चन्द्रमाः स्यात् तां पौर्णमासीमुपवन्सेत् ॥४॥ श्वः पूरितेति वा॥६॥ यद्दृर्हनं हर्येत ताममावास्याम् ॥७॥ श्वो नोदेतेति वा॥ ॥॥ तत्रेषो उत्यन्तं प्रदेशो ये केचर्नं पौर्णमासीममावास्यां वा धर्मा अनारभ्याम्नायन्त उभयत्रेव ते कियन्ते ॥६॥ यश्चोपवीत्येव दैवेषु कर्मसु भवति ॥१०॥ प्राचीनावीती पित्र्येषु ॥११॥ प्राङ्न्यायान्युदृङ्न्यायानि वा प्रद्विणं देवानि कर्माणि कुर्यात् ॥१२॥ विपर्रातं पित्र्याणि ॥१३॥ न विहारादं-पपर्यावर्तेत ॥१४॥ न यश्चाङ्गेनात्मानमभिपरिहरेदन्यं वा ॥१४॥ उत्तरतउप-चारो विहारः ॥१६॥ यत्र कच जुहोतीति चोदयेद्ध्वर्युरेव जुह्वाज्येनाहवनीये जुहुयात् ॥१७॥ अध्वर्युमेवानादिष्टे कर्तरि प्रतीयादारीभ्रं द्वितीयम्॥१८॥ यत्र कचोपतिष्ठते उनुमन्त्रयत इति चोदयेद् यजमान एव तर्ते कुर्यात् ॥१८॥ पकमन्त्राणि कर्माणि ॥२०॥ आदिप्रदिष्टा मन्त्रा भवन्ति ॥२१॥ ॥१॥

उत्तरस्यादिना पूर्वस्यावसानमें ॥ १ ॥ मन्त्रान्तैः कर्मादीन् संनिपीतयेत् ॥ २ ॥ अथ यत्र हस्वो मन्त्रः स्याद् दीर्घं कर्म कर्मादौ मन्त्रं जपेत् ॥ ३ ॥ अथ

```
1-1 D दोह्रियत्वा 8 DGc add ह
2 Ga पूर्ण 9 D ° दु °
3 DGa om. ताम् 10 D ° दिष्टेषु कर्तारं
4 D ° तीति, Gc नोदितेति; Gb corrupt. 11 D om.
5 DGc ° न्तः 12 Gc पूर्वस्यान्तम्; Gbc add विद्यात्
6 D केच 13 D संपा °
7 Gb तिह्रिप °
```

यत्र द्वाभ्यां जुहोति पञ्चभिर्जुहोतीति चोदयेत् प्रतिमन्त्रं तत्राहुतीर्जुहुैयात् ॥ ४ ॥ स्रथ यत्र यज्ञाङ्गे कर्माभ्यावर्तयेच मन्त्रो अभ्यावर्तेत ॥ ४ ॥ ज्वलत्येव सर्वा स्राहुतीर्जुहुयात् ॥ ६ ॥

व्रतमुपैष्यति शासामच्छेति ॥ ७॥ पलाशशासाँ शमीशासां वा ॥ ८॥ सा या प्राच्युदीची प्राची चोदीची वा चहुपर्णा बहुशासाप्रतिशुष्कां प्रासुषिरा तामाछिनत्ति—३थे ला [1. 1. 1a] इति ॥ ६॥ ऊर्जे ला [1. c.] इति संनमय-त्यनुमार्ष्टि वा ॥ १० ॥ अथैनामाहरति—

इमां प्राचीमुदीचीभिषमूर्जमभिसँस्कृताम्।

बहुपर्गामशुष्काओँ हरामि पशुपामहम् ॥ [TB 3. 7. 4. 8]

इति ॥ ११ ॥ तया षडर्वराध्यान् वत्सानपाकरोति—वायव स्थोपायव स्य [1.1.1 b] इति ॥ १२ ॥ यावतीनामेका कुम्भी दुग्धँ संभरेत् तावती पराध्या मात्राँ स्यात् ॥ १३ ॥ एकँ शास्त्रयोपस्पृशति ॥ १४ ॥ तयैव गाः प्रस्थापयति—देवो वः सविता प्रापयतु श्रेष्ठतमाय कर्मण आप्यायध्वमिष्ठणाँ इन्द्राय देवभागम् इति ॥ १४ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ १६ ॥ एकाँ शास्त्रयोपस्पृशति ॥ १७ ॥ प्रस्थिता अजुमन्त्रयते—

शुद्धा श्रपः सुप्रपायो पिवन्तीः शतिमन्द्राय शरदो दुहानाः । रुद्रस्य हैतिः परि वो वृशाक्ष ॥

इति ॥ १८ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ १६ ॥ ॥ २ ॥

धुवा श्रास्मन् गोपतौ स्यात बहाः [1. c. g] इति यजमानस्य गृहानिभपर्यावतंते ॥ १ ॥ श्राधिष्ठे उनस्यग्यगारे वा पुरस्तात् प्रतीची श्राखामुपगृहति—यजमानस्य पश्रन् पाहि [1. c. h] इति ॥ २ ॥ पश्चात् प्रांचीमित्येकेषाम् ॥ ३ ॥ यो
वा श्रध्वयोगृहान् वेद गृहवान् भवति । श्रा चतुर्थात् कर्मणो अभिसमीचेतेदं
करिष्यामीदं करिष्यामीति । एते वा श्रध्वयोगृहाः । य एवं वेद गृहवान् भवतीति विश्वायते ॥ ४ ॥ सावित्रेणाश्वपश्चमनहत्पश्चमित्दं वादाय गार्हपत्यमभिमन्त्रयते—यज्ञस्य घोषदिस [1. 1. 2a] इति ॥ ४ ॥ प्रत्युष्टं रचः प्रत्युष्टा श्ररातयः

l Gbc ॰हुति जुहु॰	6 Gb षट्प॰
2 Gb °मुपेष्यतीति	7 D •त्री
3 Gac ॰ ज्रेति	8 Gac ॰घ्न्या
4 Ga '॰ग्री	9 Thus Gbc (= Ap., Hir.); DGa সর্বাণ
5 D •प्रतिकृष्णा °	

 $[1.\ 1.\ 2b]$ इत्याहवनीये दात्रं प्रतितपति ॥ ६ ॥ प्रेयमगादिषणा बहिंरच्छ $[1.\ c.\ c]$ इति प्राङ् वोदङ् वाभिप्रवेज्य यतः कुतश्च दर्भमयं बर्हिराहरति ॥ ७ ॥ विश्लो स्तूपो ऽसि [1.1.11g] इति प्रथमँ स्तम्बमृत्सृजिति ॥ = ॥ द्वितीयं परिषोति — देवानां परिषूतमासि वर्षवृद्धमासि [1. 1. 2de] इति ॥ ६ ॥ तस्य द्वे तिस्रो वा नाडी-रुत्सृजति—श्रवशिष्टो गवां भागः इति ॥ १०॥ स्तम्बमारभते—देवस्य त्वा सवितः प्रसवे ऽधिनोर्बाहुभ्यां पूच्या हस्ताभ्यां बहिंदैवसदनमारमे इति ॥ ११ ॥ पर्वास दाति—देवबहिंमी त्वान्वक् मा तिर्यक् पर्व ते राध्यासमाञ्चेता ते मा रिषम् [l.c. fgh] इति ॥ १२ ॥ संनखं मुष्टिं लुनोति ॥ १३ ॥ स प्रस्तरो भवति ॥ १४ ॥ कुल्मिमात्र इत्येकेषाम् ॥ १४ ॥ ऊँवेस्थिमात्र इत्येकेषाम् ॥ १६ ॥ स्वय्दग्डमात्र इत्येकेषाम् ॥ १७ ॥ अप-रिमितं इत्येकेषाम् ॥ १८ ॥ एवमेवायुजो सुष्टींल्लुनोति ॥ १६ ॥ यदस्यत् परिष-वणादुत्सर्जनादिति सर्वे तत् करोति ॥ २० ॥ प्रस्तरो युक्तमित्येकेषामयुक्तमित्ये-केषाम् ॥ २१ ॥ श्रयुञ्जि निधनानि लुनोतित्येकेषाम् ॥ २२ ॥ ॥ ३ ॥

देवनर्हिः शतवल्शं विरोह [l. c. i] इत्यालवान् प्रत्यंभिमृशति ॥ १ ॥ सहस्र-बल्शा वि वयँ रुद्देम [l. c.] इत्यात्मानम् ॥ २ ॥ अर्थेनत् संभरति-पृथिन्याः संप्रवः पाहि सुसंमृता त्वा संभरामि [l. c. h l] इति ॥ ३ ॥ अत एव वर्हिषः शुल्बं करोति त्रिघात पञ्चघात वा ॥ ४ ॥ त्र्युपिता योनिः इति शुल्बमावेष्ट्यति ॥ ४ ॥ अदित्ये राम्नासि [1. c. m] इति प्रतिद्धाति ॥ ६ ॥ तत्रेषो उत्यन्ते प्रदेशो यानि कानिच शुल्बानि न समस्यन्ते प्रदक्षिणं तान्यावेष्टयेत् ॥ ७ ॥ श्रथ यानि सम-स्यन्ते प्रसन्यं तेषां गुणमावेष्ट्य प्रदक्षिणमभिसमस्येत् ॥ ८ ॥ उद्गश्रँ श्रुत्यं निघाय तस्मिन् प्रागन्नं बहिनिद्धाति । ॥ अलुभिती योनिः इत्यसमे निधमे म अस्टात्याद्धाति ॥ १० ॥ अथैनत् संनद्घाति—इन्द्राएयै संनद्दनम् [l. c.] इति ॥ ११ ॥ पूषा ते प्रन्थि प्रध्नातु [1. c. n] इति प्रन्थि करोति । १२ ॥ स ते मास्थात् [1. c.] इति पश्चात् प्राश्चमुपगृहति ॥१३॥ पुरस्तात् प्रत्यश्चमित्ये-केषाम् ॥ १४ ॥ अथैनदारभते-

l Thus Da, others °ৰু°

8 DGb om. एवम

2 D °स्ज्यति, Gbc °स्ज्य

9 Ga लुना°

3 Gc adds स्तम्बं

10 Gc om. प्रीत

4 D परिषक्षेति

11 DGc ॰न्तः

5 Gac लानाति

6-6 D om.

12 D ॰ निधायति

13 Ga °हिता, Gbc °दा

7 D विनिमित, Ga विनिर्मित

14 Gb करोत

श्चापस्त्वामश्विनौ त्वामृषयः सप्त मामृजुः । वर्हिः सूर्यस्य रश्मिभिरुषसां केतुमारभे ॥

इति ॥ १४॥ उद्यञ्छते—इन्द्रस्य त्वा बाहुभ्यामुथच्छे [1. 1. 20] इति ॥ १६॥ श्रीर्षञ्जधिनिधत्ते—बृहस्पतेर्मूर्का इरामि [1. c.] इति ॥ १७॥ आहरति—व्वन्ति-रिन्तमन्विहि [1. c. p] इति ॥ १८॥ अपरेखाह्वनीयं परिधीनां काले उन्तर्वेद्यनधः साद्यति—अदित्यास्त्वोपस्ये साद्यामि [1. 1. 48] इति ॥ १६॥ देवंगममसि [1. 1. 2q] इत्यासन्त्रमभिमन्त्रयते ॥ २०॥ उपरीच प्रकातं निद्धाति ॥ २१॥ ॥ ४॥

या जाता श्रोषधयो देवेभ्यक्षियुगं पुरा । तासां पर्व राध्यासं परिस्तरमाहरन् ॥ श्रापां मेध्यं यित्रयँ सदेवँ शिवमस्तु मे । श्राक्ठेता वो मा रिषं जीवानि शरदः शतम् ॥ श्रापरिमितानां परिमिताः संनह्ये सुकृताय कम् ।

एनो मा निगां कतमबनाइं पुनक्त्याय बहुला भवन्तु ॥ [TB 3.7.4.9,10] इति परिस्तरणानां दर्भाणोमधि निधान्याञ्चेदनी संनद्दनीत्येता आस्नाता भवन्ति ॥ १ ॥ न्द्रजिद्धे तिदारुमिध्मं करोति पालाशं स्नादिरं वा ॥ २ ॥ आष्टा-दशदारुमिध्मं संनद्यातित्येकेषाम् ॥ ३ ॥ पञ्चदशसामिधेनीदारूणि भवन्ति ॥ ४ ॥ त्रयः परिधयः ॥ ४ ॥ पालाशाः कार्ध्यमया वा शुष्का वार्द्रा वा सवस्कलाः ॥ ६ ॥ अथो स्नादिरा वैत्वा औदुम्बरा वैकङ्कता रौहितैका वेति विज्ञायते ॥ ७ ॥ स्थिष्ठो मध्यमो ऽणीयान् द्राघीयान् दित्तणाध्यो ऽणिष्ठो हसिष्ठ उत्तराध्यः ॥ ८ ॥ द्रमाष्रायसमिधौ ॥ ६ ॥ अन्याजसमिदेकवि शा १० ॥ समूलानाममूलानां वा दर्भाणामयुग्धातु तथैव शुल्वं करोति ॥ ११ ॥ तस्मिश्निध्मं संभरति ॥ १२ ॥

यत् कृष्णो रूपं कृत्वा श्राविशस्त्वं वनस्पतीन् । ततस्त्वामेकविशः तिथा संभरामि सुसंमृता ॥ त्रीन् परिधीं स्तिस्नः समिधो यज्ञायुरनुसंचरान् । उपवेषं मेच्चणं धृष्टि संभरामि सुसंभृता ॥ [1. c.]

इति संनद्धाति ॥ १३ ॥ कृष्णो ऽस्याखरेष्ठः [1. 1. 11a] ॥ देव पुरश्वर सध्यासं त्वा इति पुरस्तात् प्रत्यञ्चं प्रन्थिमुपगृहति ॥ १४ ॥ अथैनमनधः साद्यित्वा प्रकातानीध्म-प्रविधाति ॥ १४ ॥ ॥ ४ ॥

1 D om, दर्भागाम्

3 Gc adds इति

2 D रोहीत°, Gac रौहत°

4 DGa om. sūtras 11, 12.

श्वो मृत इध्मावर्हिषी वतोपेते पौर्णमास्यां कुर्यात् ॥१॥ पूर्वेद्युरेवामाः वास्यायाः ॥२॥ यौथाकामी पौर्णमास्यामित्यपरम् ॥३॥ दर्भमयं वेदं करोति—वेदो ऽसि येन तं देव वेद देवेभ्यो वेदो ऽभवस्तेन मह्यं वेदो भूयाः इति ॥४॥ वत्सक्कं पश्चकामस्य मृतकार्यमञ्चाद्यकामस्य त्रिवृतं ब्रह्मवर्ष्यसकामस्य त्रिवृच्छित्र रसं ब्रुवते ॥४॥ नित्यवत् पूर्वो कल्पावेके समामनन्ति ॥६॥ अधैनं प्रादेश्यमात्रे परिवासयति ॥७॥ शुल्बात् प्रादेशमात्र इत्येकेषाम्॥ =॥ प्रज्ञातानि वेदाप्राणि निघायं यया शाख्या वत्सानपाकरोति तस्या श्चन्तवेदि पलाशानानेकदेशं प्रशातयति ॥६॥ मृत्ततः शाखां परिवास्य तमुपवेषं करोति—

उपवेषो ऽसि यज्ञाय त्वां परिवेषमधारयन्।

इन्द्राय इविः क्रुएवन्तः शिवः शग्मो भवासि नः ॥ [TB 3. 7. 4. 13]

इति ॥ १० ॥ श्रथास्या दर्भमयं प्रादेशमात्रं पवित्रं करोति त्रिवृद्वद्लम्—वस्नां पवित्रमसि शतधारं वस्नां पवित्रमसि सहस्रधारम् इति ॥ ११ ॥ मूले ् लमवर्द्धं जत्यन्ने उन्नं न प्रान्थि करोति ॥ १२ ॥ क्रियमाणं यजमानो उन्नेमन्त्रयरे —

त्रिवृत् पत्तारो दर्भ इयान् प्रादेशसंमितः । यज्ञे पवित्रं पोतृतमं पयो हृन्यं करोर्तुं मे ॥ [l. c. 11]

इति ॥ १३ ॥ परिसमूहन्यग्न्यगाराण्युपितम्पन्त्यायतनानि ॥ १४ ॥ यावच्छुर्करँ सांनाय्यः म्भ्यौ गोमयेनार्नुतिप्ते भवतः ॥ १४ ॥ स्रतंकुर्वाते यजमानः पत्नी च ॥ १६ ॥ ॥ ६ ॥

श्रमावास्यायामधिवृत्तस्यें पिएडपितृयक्षेन चर्रान्त ॥१॥ द्विणाप्रागश्रैदेंभेरन्वाहार्ये परिस्तीयेंकैकशः पिएडपितृयक्षपात्राणि प्रज्ञाल्य प्रयुनकि—
स्फयँ स्रुवमाज्यस्थाली मेन्नणं कृष्णाजिनमुलूखलं मुसलँ ग्रुपं येन चार्यी
भवति ॥२॥ श्रध्वर्युर्यक्षोपवीती द्विणतः शकटादेकपवित्रे ऽधि स्थाल्यां
निर्वपति ॥३॥ प्रियत्वा निमार्षि ॥४॥ कृष्णाजिनै उल्लुखलं प्रतिष्ठाप्य द्विणाप्राची पत्नी तिष्ठन्ती परापावमविवेकमवहन्ति ॥४॥ सकृत फलीकरोति

l Gab य॰

8 Gc ददात

2 Gbc पूर्व-

9 Ga ॰नोप॰

3 Gb स्तोत्राशि

10 Gbc °रन्वाहार्यपचनं

4 Gc निद्धाति

11 Gc adds चरुस्थालीं (=Ap.)

5 DGa त्रिशृदवलयम्

12 DGc om. Sिघ

6 Gb मूलसुपस॰, Ga मूलमवस॰

13 Gbc ॰नम्

7 D om, 꾀크

॥६॥ द्विणाञ्जौ जीवतग्रुलमिव श्रपियत्वोत्पृतेन नवनीतेनाभिघारयत्यजुत्पृतेन वा सर्पिषा॥ ७॥ द्विणपूर्वेणान्वाहार्यपचनमुत्तरापरेण वा द्विणाप्राची-मेकस्फ्यां वेदिमुद्धत्यावोच्य सकुदाञ्चित्रेन बर्हिषा स्तृणाति—

सकृदाञ्जिनं बर्हिरूर्णामृदु स्योनं पितृभ्यस्त्वा भराम्यहम् ।

श्रस्मिन् सीदन्तु मे पितरः सोम्याः पितामहाः प्रिपतामहाश्रानुगैः सह ॥ [TB 3. 7. 4. 10] इति ॥ ॥ तस्यामेतँ स्थालीपाकं प्रतिष्ठाप्य दिच्चितः कशिपूपव-र्हण्याञ्चनमभ्यञ्जनीमत्येकैक । श्रासाद्य ॥ ६॥ ॥ ७॥

श्रध्वर्युर्यश्चोपवीती द्त्तिणं जान्वाच्य मेच्चणेन स्थालीपाकस्योपहर्त्यां-भिघार्य जुहोति—सोमाय पितृपीताय स्वधा नमः [TB 1. 3. 10. 2] इति प्रथमाम् ॥ १॥ यमायाङ्गिरस्वते पितृमते स्वधा नमः इति द्वितीयाम् ॥ २॥ ये मेच्चणे तग्रहत्ता-स्तान् श्रप्रये कव्यवाहनाय स्विष्टकृते स्वधा नमः इति तृतीयाम् ॥ ३॥ तृष्णीं मेच्चणमाद-धाति ॥ ४॥ द्विणाग्नेरेकोल्मुकं निरुद्धति—

> ये रूपािग प्रतिसुधमाना श्रष्ठराः सन्तः स्वधया चरन्ति । परापुरो निपुरो ये हैरन्त्यिप्रधांक्षोकात् प्रगुदात्वस्मात् ॥

इति ॥ ४ ॥ यजमानः सन्यं जान्वाच्य प्राचीनावीती त्रीनुद्काञ्जलीनेकस्फथा-यामुपनिनयित—असाववनेनिङ्क्व इति पितरम् असाववनेनिङ्क्व इति पितामहम् असाववनेनिङ्क्व इति प्रपितामहम् ॥ ६ ॥ अत्रैव नामौदेशमवाचीनपाणिर्दक्षिणा-पवर्गास्त्रीन् पिएडान् निद्धाति—एतत्ते तत् ये च त्वामनु [1. 8. 5b] इस्पेतैमेन्त्रैः ॥ ७ ॥ अथ यदि द्विपिता स्यात् प्रतिपूर्कषं पिएडान् दद्यात् ॥ ८ ॥ अपि वैकैकॅ-स्मिन् पिण्डे द्वौद्वावुपलक्षयेः ॥ ६ ॥ अथ यदि जीविपिता स्यात् पितामहाय प्रपितामहायँ दद्यात् ॥ १० ॥ न जीवन्तमतिद्दातीत्येकेषाम् ॥ ११ ॥ होमान्त-मेव कुर्वीत ॥ १२ ॥ ॥ ८ ॥

श्रथ यदि वनधुनामानि न विन्देतै स्वधा पितृभ्यः पृथिवीषद्भयः इति प्रथमं पिण्डं द्यात्। स्वधा पितृभ्यो ऽन्तरिच्चसद्भयः इति द्वितीयँ स्वधा पितृभ्यो दिविषद्भयः इति तृतीयम् ॥१॥ तृष्णीं चतुर्थे पिएडं निघाय श्रत्र पितरो यथाभागं मन्दध्वम् [1. c.]

1 Ga ॰पस्थित्या॰, Gb ॰पस्थाप्या॰

6 Ga जीवत्° for यदि जीव॰

2 Gb ¥°

7 Gab add च

3 DGa नाम॰

8 Dom.

4 DbGa '9'

9 Gb ॰नाम for ॰नामानि

5 G वैक॰

10 Gbc विदितः

इत्युक्त्वा पराङोवर्तते ॥ २ ॥ श्रोष्मणो व्यावृत उपास्ते । ३ ॥ व्यावृत्त ऊष्मएयभिपर्यावर्तते ॥ ४ ॥ श्रव्यावृत्ते वा श्रमीमदन्त पितरः सोम्याः [TB 1. 6. 9. 9]
इत्यभिपर्यावृत्ये यः स्थाल्याँ शेषस्तमविज्ञवित—वीरं धत्त पितरः इति ॥ ४ ॥
श्रामयाविना प्राश्यो ऽष्नाद्यकामेन प्राश्यो यो ऽलम्बाद्याय सर्व्याद्यात् तेन प्राश्य
इति विश्वायते ॥ ६ ॥ तथैवोदकाञ्जलीर्नुपनिनीयाञ्जनाभ्यञ्जने ददाति—श्राङ्स्वासौ ॥ श्रभ्यङ्क्तासौ इति विर्मुतुपिएडम् ॥ ७ ॥ एतानि वः पितरो वासाँस्यतो नो उन्यत्
पितरो मा योष्ट इति लोम छिन्त्वोपन्यस्यित वाससो वा दशाम् ॥ ८ ॥ उत्तर
श्रायुषि लोम छिन्दीत ॥ ६ ॥ छिन्त्वा नमस्कारेकपति ते—नमो वः पितरो रसाय
[3. 2. 5s] इति प्रतिपद्य श्रवं तेषां वसिष्ठो भूयासम् [1. c. u] इत्यन्तेन ॥ १० ॥
श्रथ पितृजुत्थापयित —

उत्तिष्ठत पितरः प्रेत शूरा यमस्य पन्थामनुवेता पुराग्राम् । धत्तादस्मासु द्रविगां यच भद्रं प्र ग्रो ब्रूताद् भागधार्न् देवतासु ॥

इति ॥ ११ ॥ पितृन् प्रवाह्यति — परेतै पितरः सोम्याः [1. 8. 5/] इत्येतया ॥ १२ ॥ मनस्वतीभिरुपतिष्ठते — मनो न्वा हुवामहे [1. c. g] इति तिस्त्रिः ॥ १३॥ ॥ ॥ ॥

उल्मुकमपिख्जति--

अभूको दूतो हिवेषो ^{११} जातवेदा अवाड्ढव्यानि सुरभीिया कृत्वा । प्रादाः ^{१२}पितृभ्यः स्वधया ते अक्तन् प्रजानक्तमे पुनरप्येहि देवान् ॥

इति ॥ १ ॥ प्राजापत्ययर्चा पुनरेति—प्रजापते [1. 8. 14m] इत्येतया पङ्क्त्या ॥ २ ॥ गार्हपत्यमुपितष्ठते—यदन्तरिचं पृथिवीमृत वाम् [1. 8. 5k] इति ॥ २ ॥ श्रमौ सकृदाञ्चितं प्रहत्याः प्रोक्त्य द्वंद्वं पिएडपितृयञ्चपात्राणि प्रत्युदाहरित ॥ ४ ॥ अपः पिएडानभ्यवहरेद् ब्राह्मणं वा भोजयेदग्नौ वा प्रहरेत् ॥ ४ ॥

ये समानाः समनसः पितरो यमराज्ये।

तेषां लोकः स्वधा नमो यज्ञो देवेषु कल्पताम् ॥

इति प्रथमं पिण्डं प्रहरति ॥ ६॥

ये सजाताः समनसो जीवा जीवेषु मामकाः ।

 1 Ga पराचा॰
 7 Gb ॰न्यस्य for ॰न्यस्यति

 2 DGa om. व्यावृत उपास्ते
 8 Gb ॰नुत्थाप्य

3 DGc ॰वर्स्य 9 DGac ॰धां, Gb ॰धेयां

 4 Ga सक्चन्यंन्या॰
 10 Ga परेतन

 5 D शित्तमु॰
 11 DGa om.

 6 D त्रिस्त्रिर॰
 12 DGa °दात्

तेषाँ श्रिमिय कल्पतामिसमंद्वोके शतँ समाः ॥ [TB 2. 6. 3. 5] इतीतरोै ॥ ७ ॥ पत्नी वा मध्यमं पिएडं प्राक्षाति ॥ ८ ॥ पुमाँसँ ह जानुका भव-तीति विश्वायते ॥ ६ ॥

श्राधत्त पितरो गर्भे कुमारं पुष्करस्रजम् । यथेह पितरो लोके दीर्घमायुः प्रजीवितात् ॥

इति प्राशन श्राम्नातो भवति ॥ १० ॥ संतिष्ठते पिग्डिपत्यकः ॥ ११ ॥ एवं विहित एवानाहिताग्नेभेवत्यन्यत्र गार्हेपत्योपस्थानात् ॥ १२ ॥ श्रन्यं गार्हेपत्य-स्थानीयमागमयेदित्येकः ॥ १३ ॥ यस्मिन् प्रहरेत् तमुपतिष्ठत इत्यपरम् ॥ १४ ॥ तत्र गार्हेपत्यशब्दो लुप्येतं सँस्कारप्रतिषेधात् ॥ १४ ॥ ॥ १० ॥

ततः संप्रेष्यति--

परिस्तृगीत परिधत्तामिं परिहितो ऽमिर्यजमानं भुनक्कु ।

श्रणाँ रस श्रोषधीनाँ धुवणों निष्का इमे यजमानस्य सन्तु कामदुघा श्रमुत्रामुध्मिल्लोके ॥ [TB3.7.6.1] इति ॥ १॥ ततो ऽश्लीन् परिस्तृणाति पूर्वा श्र्यापरो च प्रागश्रे-र्देभैः॥ २॥ श्रापि वोदगग्राः पश्चात् पुरस्ताश्च भवन्ति॥ ३॥ दिल्लिणः पल्न उपरिष्टाद् भवत्यधस्तादुत्तरः॥ ४॥ दिल्लिणेनाहवनीयं ब्रह्मयज्ञमानयोरायतने कल्पयति॥ ४॥ पूर्वं ब्रह्मणो ऽपरं यज्ञमानस्य ॥ ६॥ स्वयं यज्ञमानः पर्वणयश्चिहोत्रं जुहोति॥ ७॥ नास्यामावा चाँ रात्रिं कुमारा श्रापि पयः पिवन्ति॥ = ॥ यवागवास्यैताँ रात्रिमनिश्चोत्रं हुत्वाग्निहोत्रोच्छेषण् हविरातश्चनं निद्धाति॥ ६॥ सांनाय्यपात्राणि प्रज्ञाल्य द्वंद्रं प्रयुनक्ति॥ १०॥ उत्तरेण गार्हपत्यं कुम्भीदोहन् शास्तापवित्रमुपवेषमीमधानीं निदाने येन वार्थी भवति॥ ११॥ श्रीग्नहोत्रहवण्यां तिरः पावत्रमप श्रानीयोदगग्राभ्यां पवित्राभ्यां त्रिरुत्तुनाति—देवो वः सवितोत्युनातु [1. 1. 5a] इति पच्छो गायत्र्या॥ १२॥ श्रथेना श्रीभमन्त्रयते—श्रापो देवरिष्रेपुवः [1. c. b] इति प्रतिपद्य प्रोक्तिता स्य [1. c. d] इत्यन्तेन ॥ १३॥ सांनाय्यपात्राणि प्रोक्तत्युन्तानि पर्यावृत्यँ॥ १४॥ ॥ ११॥

शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्यायै [1. 1. 3a] इति त्रिः ॥ १ ॥ अथैतानि निष्टपति—निष्टप्तँ रक्तो निष्टतो ऽवशँसः इति ॥ २ ॥ अथ गा आयतीः प्रतीस्तते—

1 Dadds বা

5 DGac 第

2 DGc °के

6 Ga दक्तिगा-

3 DbGc •रे

7 Ga om. उत्तानानि पर्यावृत्य

4 D लुप्यते

एता श्राचरन्ति मधुमद् दुहानाः प्रजावतीर्यशसो विश्वरूपाः ।

बह्वीर्भवन्तीरुपजायमाना इह व इन्द्रो रमयतु गावः ॥ [TB 3. 7. 4. 14,15] इति ॥ ३ ॥ श्राहित्ये राज्ञासि [1. 1. 2m] इत्यमिधानीमादाय पूषासि इति वत्स-मिमद्धाति ॥ ४ ॥ पूषा स्थ [TB 3. 7. 4. 15] इति वा सर्वान् तत श्राह ॥ ४ ॥ उपसृष्टामनुमन्त्रयते—अयस्मा वः प्रजया सँस्जामि रायस्योषेण बहुला भवन्तीः [1. с.] इति ॥ ६ ॥ उपसीद्नत्मनुमन्त्रयते—ऊर्ज पयः पिन्वमाना वृतं च जीवो जीवन्तीरुप वः सदेयम् [1. с.] इति ॥ ७ ॥ ततः संप्रेष्यति—विहारं गां नोपस्वामन्तरेण मा संचारिष्ट इति ॥ ८ ॥ न दुह्यमानामन्तरेण संचरन्ति विहारं च ॥ ६ ॥ यदि व्यवेयात् सांनाय्यं मा विलोपि इति ब्रूयात् ॥ १० ॥ धृष्टिरसि ब्रह्म यच्छ [1. 1. 7a] इत्युपवेषमादाय गाईपत्यादुद्दियो उङ्गारान् निरुद्दित—निरुदं जन्यं भयम् इति ॥ ११ ॥ तेषु कुम्भीमधिश्रयति—मातरिश्वनो वर्मो ऽसि [1. 1. 3b] इति ॥ १२ ॥ श्रथानं प्रदक्तिस्यान्त्रारेः पर्यूद्दित—मृग्णामित्ररसां तपसा तप्यस्व इति ॥ १३ ॥ श्रथान्यां शासापवित्रं प्रागग्रं निद्धाति—वस्नां पवित्रमिस शतधारं वस्नां पवित्रमिस सहस्रधारम् इति ॥ १४ ॥ ॥ १२ ॥

सपवित्रां कुम्भीमन्वारभ्य वाचं यच्छति ॥ १ ॥ धारयन्नास्ते ॥ २ ॥ धाराघोषमभिमन्त्रयते—

उत्सं दुइन्ति कलशं चतुर्विलिमडां देवीं मधुमती " सुवर्विदम् ।

तदिन्द्रामी जिन्वतँ स्वृतावत् तव्यजमानममृतत्वे दशातु ॥ [TB 3.7.4.16] इति ॥ ३ ॥ दुद्धमाने विप्रुषो उनुमन्त्रयते—हृत स्तोको हृतो द्रप्सः [1.1.3g] इति ॥ ३ ॥ दुग्ध्वा हरित ॥ ४ ॥ तं पृच्छाति—कामधुन्नः प्र गो बृहीन्द्राय हवि-रिन्द्रयम् [TB 3.7.4.16] इति ॥ ६ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ ७ ॥ अमूं यस्यां देवानां मनुष्यागां पयो हितम् [1. c.] इति नाम गृह्वाति ॥ ८ ॥ सा विश्वायुः [1.1.3k] इत्यनुमन्त्रयते ॥ ६ ॥ कुम्भ्यां तिरः पवि-त्रमानयति—देवस्त्वा सविता पुनातु वसोः पवित्रेग्ण शतधारेण सुपुवा इति ॥ १० ॥ आनी-यमानैविप्रुषो उनुमन्त्रयते—हृत स्तोको हृतो द्रप्सः [1. c. g] इति ॥ १० ॥ आनी-वोत्तरे दोह्रयति ॥ १२ ॥ सा विश्वव्यवाः [1. c. k] इति द्वितीयास्ययते—हत स्तोको निश्वस्त्रास्य द्वाचं विस्कर्ते—

बहु दुग्धीन्द्राय देवेभ्यो हृव्यमाप्यायतां पुनः ।

1 Gbc उपसृष्टां भे प्रबृतादित्युष॰

3 Gb om.

2 Gbc add ₹

4 Gab °ने

वत्सेभ्यो मनुष्येभ्यः पुनर्दोहाय कल्पताम् ॥ [TB 3. 7. 4. 16,17] इति त्रिरुद्धद्ति ॥ १४ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ १४ ॥ ॥ १३ ॥

विश्ववागनन्वारभ्य तूष्णीमुत्तरा दोहियित्वा कुम्भ्याँ संज्ञालनमानयित —संपृच्यध्वसृतावरीः [1. 1. 3l] इति ॥ १ ॥ कैषिश्ववोदगुद्धासयित—हें व ण हे व गोपितं मा वो यञ्चपती रिषते इति ॥ २ ॥ प्राणित्येकेषां प्रागुद्गित्येकेषाम् ॥ ३ ॥ श्रीतं सुझं कृत्वा द्धातनिकि—सोभेन त्वातनच्यीन्द्राय दिध [1. с. m] इति ॥ ४ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्र्याजी भवति ॥ ४ ॥ श्राग्निहोत्रो चेक्षेषण्मानयित—यञ्चस्य संतितरिक्ष यञ्चस्य त्वा संतितमञ्च संतनोमि [TB 3. 7. 4. 17] इति ॥ ६ ॥ श्राग्निहोत्रो चेक्षेषण्मानीय द्ध्यानयेदित्याश्मरथ्यः द्च्यात्रीयाश्मित्रो चेक्षेषण्मानीय द्ध्यानयेदित्याश्मरथ्यः द्च्यात्रीयाश्मित्रो चेक्षेषण्मित्राहे । यदि तग्रहलान् न विन्देत् तग्रहलेरातञ्च्यात् । यदि तग्रहलान् न विन्देदोषधीभिरातञ्च्यात् ॥ ५ ॥

श्रापो हिनेषु जागृत यथा देनेषु जाग्रथ । एवमस्मिन् यज्ञे यजमानाय जागृत ॥

इत्यपिघाने ऽप नाडीशोह्द्यतारासाहेत्। दारुपात्रेण वापिदघाति—

श्चदस्तमसि विष्णुवे त्वा यज्ञायापिर्देधाम्यहम् । श्चाद्विररिक्रेन पात्रेण याः पृताः परिशेरते ॥

इति॥६॥ ॥१४॥

न मृन्मैयेनापिद्घ्यात्। यदि मृन्मैयेनापिद्घ्यात् तृणं काष्ठं वान्तर्घाया-पिद्घ्यात् ॥ १ ॥ त्रापिघायानघः साद्यति—विष्णो इन्यँ रचस्व [1. 1. 3n] इति ॥ २ ॥ तथैव रात्रौ प्रातदोंहाय वत्सानपाकरोति ॥ ३ ॥ त्रापि वापराह्व प्रवोभ्योदोंह्वयोर्वत्सानपाकुर्यात् ॥ ४ ॥ उपघाय कपालानि सायंदोह्वत् प्रातदोंहं दोह्यति ॥ ५ ॥ गतावन्नानोदगप्रं पवित्रं निद्घाति ॥ ६ ॥ नातनिक्त ॥ ७ ॥ नासोमयाजी संनयेदिति विद्यायते ॥ ६ ॥ संनयेदित्येकेषाम् ॥ ६ ॥ पेन्द्रमेके सांनाय्यँ समामनन्ति माहेन्द्रमेके ॥ १० ॥ त पते महेन्द्रयाजिनः—ग्रुश्रुवान् ग्रामणी राजन्य श्रीवों गौतमो मारहाजः ॥ ११ ॥ तै श्रादित प्वाग्नीनाधाय

1 Gb om.

5 D पि for अपि

2 Gbc श्रपयित्वा क॰

6 Gab मृराम॰

3 Gb रिषम्

7 DGa om. त एते

4 Gab om.

8 D तत्र

महेन्द्रं यजेरन् ॥ १२ ॥ श्रथेतर ईन्द्रयाजिनः ॥ १३ ॥ स ये इन्द्रयाजी महेन्द्रं यियचेत संवत्सरिमन्द्रिमिष्द्वाग्नये व्रतपतये पुरोडाशमण्डादशकपालं निवेपेत् ॥ १४ ॥ ततो ऽधिकामं महेन्द्रं यजेतेति विश्वायते ॥ १४ ॥ तस्माद् यः कश्चन सोमेनेष्द्वा महेन्द्रं यजेतेति विश्वायते ॥ १५ ॥

श्वो भूते ऽग्नीन् परिस्तीर्य यथा ्रस्तात् कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयम् [1. 1. 4a] इति हस्तावविन्य पात्राणि प्रचाल्य द्वंद्वं प्रयुनिक्क दशापराणि दश पूर्वाणि ॥१ ॥ स्प्यं वं कपालानि चाग्निहोत्रहवणीं च शूर्पं च कृष्णाजिनं च शम्यां चोल्यलं च मुसलं च दषदं चोपलां चेत्युत्तरेण गाईपत्यम् ॥२ ॥ स्रुवं च जुद्धं चोपभृतं च प्रवां च प्राशित्रहरणं चाज्यस्थालीं च वेदं पात्रीं च प्रणीताप्रणयनं चेडापात्रं चेत्युत्तरेणाहवनीयम् ॥३ ॥ यथोपपातमंवशिष्टान्यन्ततः पातर्दोहपात्राणि ॥४ ॥ सादिरः स्रुवः स्प्यः शम्या प्राशित्रहरणं च । पर्णमयी जुद्धः । स्राश्वत्थ्युपभृत् । वैकङ्कती ध्रुवाग्निहोत्रहवणी च ॥५ ॥ प्रादेशमात्र्यो ऽरित्नमात्र्यो वा स्रुचो भवन्ति त्विग्वला मूलदएडा हस्त्योष्ठयो वायसपुच्छा हँसमुखप्रसेचना वा ॥६ ॥ यान्यनादिष्टवृत्ताणि यः कश्चं यित्रयो वृत्तस्तस्य स्युरित्याशमरथ्यः ॥७॥ ॥ १६ ॥

वैकङ्कतानीत्यालेखनः ॥ १॥ वारणान्यहोमार्थानि स्युः ॥ २॥ विश्वायते— तस्माद् वारणो यञ्चापवारः । न त्वेतानि जुहुयादिति ॥ ३॥ आर्न्स्टाट् प्रक्रम्य संततां प्राचीमुलपराजी स्तृणात्याहवनीयात्—यक्तस्य संततिरिप्त यक्तस्य त्वा संतत्ये स्तृणामि संतत्ये त्वा यक्तस्य [TB 3. 2. 4. 1] इति ॥ ४॥ अत्र ब्रह्मा प्रपद्यते ॥ ४॥ वर्षिषः समावप्रश्चित्रायौ दर्भौ प्रादेशमात्रौ पवित्रे कुरुते—पवित्रे स्थो वैष्णवी वायुर्वं मनसा पुनातु [TB 3. 7. 4. 11] इति ॥ ६॥ तृणं काष्ठं वान्तर्धाय श्चिनित्त न वस्त्रेन ॥ ७॥ अथैने अिक्ट्रिटा र्ष्टि—विष्णोर्मनसा पूते स्थो वैष्णवी स्थो वायुप्ते स्थः इति ॥ ८॥ अथैने अभिमन्त्रयते—

इमौ प्रागापानी यज्ञस्याङ्गानि सर्वशः । श्राप्याययन्तौ संचरतां पवित्रे हव्यशोधने ॥ [l. c.]

इति ॥ ६ ॥ वेषाय त्वा [1. 1. 4b] इति प्रणीताप्रणयनम् ॥ १० ॥ चमसमादाय प्रचालयति — वानस्पत्यो ऽसि देवेभ्यः शुन्धस्व इति ॥ ११ ॥ कसेन ब्रह्मवर्चसकामस्य

1-1 D इन्द्र

5 Da °पात्तम , Ga ॰हतम॰, Gb ॰पादम॰

2 D स्प्यश्र

6 Ga adds बाहुमात्र्यो

3 DGa °स्मी

7 Ga कश्चन, Gb कश्चिद्

4 All mss. शम्या

8-8 D om.

प्रयायेद् गोदोह्दनेन पशुकामस्य मृन्मैयेन प्रतिष्ठाकामस्येति विश्वायते ॥ १२ ॥ ॥१७॥

तस्मिन् चरेगं गाईपत्यमुपविश्य पवित्रान्ति ति पात्रे उप आनयति—
को वो गृहाति स वो गृहातु इति ॥ १ ॥ अपो गृह्वान्निमां मनसा ध्यायति ॥ २ ॥ उपवित्तं चमसं ्रियत्वोदगग्राभ्यां पवित्राभ्यां त्रिरुत्यामिमन्त्रयते ॥ ३ ॥ यथा
पुरस्ताद् ब्रह्माण्मौमन्त्रयते—ब्रह्मचपः प्रगेष्यामि यजमान वाचं यच्छ इति ॥ ४ ॥
प्रगीताः प्रग्यन् वाचं यच्छुत्या द्विष्कृतः ॥ ४ ॥ प्रस्तो ब्रह्मणा समं प्राणेर्धारयमाणो ऽविषिञ्चन् स्प्येनोपसंग् इत्रस्यनुपसंगृह्य वा—को वः प्रग्यति स वः
प्रग्यतु ॥

श्रपो देवीः प्रग्रयामि यज्ञँ सँसादयन्तु नः । इरं मदन्तीर्ष्टतपृष्ठा उदार्कुः सहस्रपोषं यजमाने न्यब्रतीः ॥

इति ॥ ६ ॥ मनसौ मन्त्रं जपित ॥ ७ ॥ उत्तरेगाह्वनीयं प्रगीताः साद्यति—को वो युनिक सै वो युनिक इति ॥ ८ ॥ द्भैरिपिघाय पिवित्रे स्नादाय पात्राणि संस्थाति— सँसीदन्तां दैवीविंशः पात्राणि देवयज्यायै इति ॥ ६ ॥ देवस्य त्वा सिवतुः प्रसवे अश्वनोर्बाहुभ्यां पूष्णो इस्ताभ्यामाददे वानस्पत्मासि इत्यग्निहोत्रहात्रहवणीमाद्ते ॥ १० ॥ वेषाय त्वा [1.1.4b] इति सूर्पम् ॥ ११ ॥ उर्वन्तरिक्तमन्विह [1.1.2p] इत्यभिप्रवज्याहवनीये निष्टपति—प्रत्युष्टँ एकः प्रत्युष्टा श्ररातयः [1.1.4c] इति ॥ १२ ॥ ॥ १८ ॥

यजमानमामन्त्रयते—यजमान हिनिर्निष्प्यामि इति ॥ १ ॥ श्रॉ निर्निष इति यजमानः प्रत्याह ॥ २ ॥ यदि यजमानः प्रवसेत् श्रमे हिनिर्निष्प्यामि इति श्र्यात् ॥ ३ ॥ श्रपरेण गार्हपत्यं प्रागीण शकटमवस्थाप्यं पुरोडाशीयानाधाय दिल्लाणां युगध्यमिमृशति—धूरि धूर्व धूर्वन्तम् इति ॥ ४ ॥ पवमुत्तराम् ॥ ४ ॥ त्वं देवानामिस सिन्नतमम् इत्युत्तरामीषामालभ्य जपति ॥ ६ ॥ विष्णुस्त्वाकँस्त इत्युत्तरे वके दिल्लाणं पादमत्यादधाति ॥ ७ ॥ श्रहुतमि हिवर्धानम् [1. c. g] इत्यारोहति ॥ ८ ॥ मित्रस्य त्वा वत्तुषा प्रेत्वे [1. c. र] इति परिणाहं प्रेत्तते ॥ ६ ॥ उरु वाताय [1. c. र] इत्यापच्छाचान्तः शकट उपविश्य दशहोतारं व्याख्याय यच्छन्तु त्वा पश्च इति विदिन् यवान् वाश्चित्रोहत्वग्यां मुष्टीनोप्य तिरः पवित्रं शूर्पे निर्वपति—देवस्य त्वा सिवतुः प्रसवे प्रिक्तोषांहुभ्यां पृष्णो इस्ताभ्यामप्रये जुष्टं निर्वपामि [1. c. m] इति ॥ १० ॥ श्रीन्

1 Ga मृराम °

5 D इमा श्रनु

2 D ॰न्जुत्तरे

6-6 DGa om.

3 Gb ब्रह्माग्रामि॰

7 Gb adds तस्मिन्

4 Gb °ग्रः

8 DGa om.

मुष्टीन् यजुषा तृष्णीं चतुर्थम् ॥ ११ ॥ निरुप्तेष्वन्वावपति भक्तगांप्ररेकाय ॥ १२ ॥ प्वमेवोत्तरं पुरोडाशं निर्वपति—श्रमीषोमाभ्याम् [1. 1. 4m] इति पौर्णमास्याम् इन्द्राप्तिभ्याम् इत्यमावास्यायामसंनयतः ॥ १३ ॥ श्रथं यदि पाञ्यां निर्वपेद् दिन्तिः गतः स्फथमवधाय तस्याँ सर्वान् शकटमन्त्राः जपेत् ॥ १४ ॥ ॥ १६ ॥

इदं देवानाम् [1, c. n] इति निरुप्तानिभम्रशति । इदस् नः सह [1, c.]इति यतो ऽधि निर्वपति ॥ १ ॥ स्फात्यै त्वा नारात्यै [1. c. o] इति हविरादा-योपनिष्कामति-इदमहं निर्वरुणस्य पाशात् इति ॥ २ ॥ विद्वारमभिवीत्तते - धुव-रिभाविस्थेषं वैश्वानरं ज्योतिः [l. c. p] इति ॥ ३॥ इँहन्तां दुर्या द्यावापृथिन्योः $[1. \ c. \ q]$ इति प्रत्यवरोहिति ॥ ४॥ श्राहरित—उर्वन्तरिक्षमन्त्रिहि $[1. \ c. \ r]$ इति ॥ ५ ॥ अपरेखां ह वनीयः पदाह्याति — अदित्यास्त्वोपस्ये सादयामि [1. c. s] इति ॥ ६ ॥ परिददाति — अप्रे हब्यँ रक्काव [l. c. t] ॥ अप्रीषोमौ हब्यँ रक्क्यम् ॥ इन्द्रामी हब्यें रच्चेथाम् इति यथादेवतम् ॥ ७ ॥ श्रमे हब्यें रचस्व [l. c.] इति वा ॥ ॥ सग्रकायामग्निहोत्रहवण्यां तिरः पवित्रमप श्रानीयोदगग्राभ्यां पवित्रा-भ्यां त्रिरुत्पृयाभिमन्त्रयते ॥ ६ ॥ यथा पुरस्ताद् ब्रह्माणुमामन्त्रयते—ब्रह्मन् प्रोचि-ष्यामि इति ॥ १० ॥ प्रस्तो ब्रह्मगा हविः प्रोत्ताति—देवस्य त्वा सविद्धः प्रसवे ऽश्विनो-र्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामप्रथे जुष्टं प्रोच्चामि ॥ श्रप्रीषोमाभ्याम् [1.1.5e] इति यथादेवत-मेकैकं त्रिस्तिः मोत्तति ॥ ११ ॥ इविः प्रोत्तन्नाग्निमभिप्रोत्तति ॥ १२ ॥ इविः प्रोच्य पात्राणि प्रोक्तति ॥ १३ ॥ उत्तानानि पर्यावृत्यं शुन्धवं दैव्याय कर्मणे देवय-ज्यायै [l. c. f] इति त्रिः कुर्यात् ॥ १४ ॥ प्रोक्तशीनाँ शेषमित्याश्मरथ्यः सर्वाभिः प्रोत्तेदित्यालेखनः ॥ १५ ॥ ॥ २० ॥

सावित्रेण कृष्णाजिनमादायोत्करे त्रिरवधूनोत्यूर्ध्वत्रीवं बहिर्विशसनम् अवधूतं रखो ऽवधूता श्ररातयः [1. c. g] इति ॥ १ ॥ उत्तरेण विहारं प्रतिचीनग्रीय-मुत्तरलोमास्तृणाति—श्रदित्यास्त्वगिस [1. c. h] इति ॥ २ ॥ प्रति त्वा पृथिवी वेतु [1. c.] इति प्रतीचीं भसदं प्रतिसमस्यति ॥ ३ ॥ श्रनुतस्त्रजन् कृष्णाजिनमुल्खलमधिवैतयति—श्रिषवग्गमि वानस्पत्यम् [1. c. i] इति ॥ ४ ॥ श्रनुतस्त्रजन्तुल्खला हविरावपति—श्रमेस्तन्र्रिस वाचो विसर्जनं देववीतये त्वा ग्रहामि [1. c. kl] इति त्रिर्यज्ञुषा तृष्णीं चतुर्थम् ॥ ५ ॥ श्रिहरिस वानस्पत्यः [1. c. m] इति मुसलमा-

¹ Ga भन्नानि, Gb भन्नागां

⁴ Thus all mss.

² DGa om.

⁵ D ॰मभिव॰

³ Dom.

दाय इविष्कृतं त्रिराह्मयति—हविष्कृदेहि इति ब्राह्मणस्य आद्रव इति राजन्यस्य आगिहि इति वैश्यस्य ॥ ६ ॥ श्रवहन्ति—श्रव रक्षो दिवः सपन्नं वध्यासम् इति ॥ ७ ॥ प्रादुर्भृतेषु तग्रहुलेषु उच्वैः समाहन्तवै इत्याद्गीभ्रं प्रेष्यति ॥ ८ ॥ कुटकरिस मधुजिहः इत्याद्गीभ्रो ऽश्मानमादाय शम्यां वा सावित्रेणोचैर्देषदुपले समाहन्ति—हषमाव-दोर्जमावद [1. 1. 50] इति ॥ ६ ॥ द्विर्देषदि सकृदुपलायां त्रिः संचारयन् नवक्त्रः संपादयति ॥ १० ॥ ॥ २१ ॥

उत्तरतः शूर्णमुपोहति वैण्वमैषीकं नलमयं वा—वर्षवृद्धमिस [1. c. r] इति ॥ १ ॥ हिविरुद्धपित—प्रति त्वा वर्षवृद्धं वेतु [1. c. s] इति ॥ २ ॥ उत्करे परापुता अरातयः [1. c. t] इति ॥ ३ ॥ अपहतँ रक्षः इति तुषान् प्रतिहृत्ति ॥ ४ ॥ मध्यमे रोडाशकपाले तुषानेप्याधस्तात् कृष्णाजिनस्योपवपित—रक्षमां भागो ऽसि [1. c. u] इति ॥ ४ ॥ अप उपस्पृश्य विविनक्कि—वायुवीं वि विनक्क [1. c. v] इति ॥ ६ ॥ पाञ्यां तगृहुलान् प्रस्कन्दयित—देवो वः सविता हिरग्यपाणिः प्रति गृह्वातु [1. c. w] इति ॥ ७ ॥ प्रस्कचानिममृशति—देवेभ्यः शुन्धः वम् इति ॥ ८ ॥ ह्विष्कृतं प्रेष्यति—त्रिष्णलोकतंवै इति ॥ ६ ॥ या यजमानस्य पत्नी साम्र्देत्यावहन्त्यस्यो वा ॥ १० ॥ त्रिः सुफलीकृतान् करोति ॥ १ ॥ प्रक्वातानै फलीकरणान् निधायोत्करे तगृहुलप्रकालनं निनयति—

त्रिष्फर्तािकियमाणानां यो न्यक्तो श्रवशिष्यते । रच्नसां भागधेयमापस्तत् प्रवहतादितः ॥ [TB]3. 7. 6. 20] इति ॥ १२ ॥ तथेव कृष्णाजिनमादायावधूनोति ॥ १३ ॥ ॥ २२ ॥

व्याख्यातमास्तरणम् ॥ १ ॥ कृष्णाजिने हीवन्नीवाः (?) पश्चादुः दीचीनकुम्बाँ श्रम्यां निद्धाति—दिव स्कम्भनिरसि [1.1.6c] इति ॥ २ ॥ श्रम्या-यां हषदं धिषणासि पर्वत्या [1. c. d] इति । हषद्यपत्तां धिषणासि पार्वतेयी [1. c. e] इति ॥ ३ ॥ हषदि तरहुलानधिवपति—देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ऽश्विनोर्बाहुम्यां पृष्णो हस्ताम्यामभये जुष्टमधिवपामि ॥ अभीषोमाभ्याम् इति यथादेवतं त्रिर्यजुषा तृष्णीं चतुर्थम् ॥ ४ ॥ संततं पिनष्टि ॥ ४ ॥ प्राणाय त्वा [1. c. h] इति प्राचीमुपलां प्रोहति अपानाय त्वा [1. c.] इति प्राचीमुपलां प्रोहति अपानाय त्वा [1. c.] इति प्राचीमैन्ततो उत्र-

1 Gb मिषीकं

4 Thus DGa; Gb भवशीवाः, Gc अभिशीवां

Gc ॰न्या

5 DGa प्रतिचीनं

3 Dom.

6 DaGa प्रतीचीनम॰, DbGc प्राचीनम॰

प्रोहिति ॥ ७ ॥, कृष्णाजिने पिष्टानि प्रस्कन्द्यिति—देवो वः सविता हिरणयपाणिः प्रति गृहातु [1. 1. 6k] इति ॥ ८ ॥ प्रस्कन्नान्यवेत्तते—श्रदन्धेन वश्वतुषावपश्यामि इति ॥ ६ ॥ हविष्कृतं प्रेष्यति—श्रसंवपन्ती पिँषाण्रानि कुस्तात् इति ॥ १० ॥ ॥ २३ ॥

पत्नी पिनष्टि दासी वा ॥ १ ॥ धृष्टिरिस ब्रह्म यच्छ [1. 1. 7a] इत्युपवेषमादाय गाईपत्यात् प्रत्यञ्चावङ्गारौ निरुद्धान्यतरः चरापरमवान्तरदेशं प्रतिनिरस्यति—अपामे ऽभिमामादं जिह निष्कव्यादँ सेघ [1. c. b] इति ॥ २ ॥ आ देवयजं वह
[1. c.] इत्यन्यतरमवस्थाप्य तिस्मन् कपालसुपद्धाति—ध्रवमि पृथिवीं दँह
[1. c. d] इति ॥ ३ ॥ तत् सन्यस्याङ्गुल्याधिनिधाय कपाले उङ्गारमधिवर्तयित—
निर्दग्धं रच्नो निर्दग्धा अरातयः [1. c. c] इति ॥ ४ ॥ धर्नमि ॥ धरुगमि ॥ धरुगमि [1. c. ef]
इति पूर्वपूर्वं कपालसुपद्धाति । धर्मासि [1. c. g] इति दिच्चाम् चित स्य [1. c. h]
इत्य चरम् । महताँ शर्घो असे इति षष्टम् । चिदिसे ॥ परिचिदिसे इत्यविश्वष्टे उपद्धाति । तृष्णीं वाष्टौ संपाद्यति ॥ ४ ॥ पवमवोत्तरं कपालयोगसुपद्धाति
॥ ६ ॥ पकादश संपादयति द्वादश वेन्द्राग्नस्य ॥ ७ ॥ पवमनुपूर्वारयेवेष्वत
ऊर्घ्वं कर्माणि क्रियन्ते ॥ ८ ॥ अत्र मदन्तीरिधिश्रयिति ॥ १० ॥ निष्टसोपवातायां
पात्र्यां वाचंयमस्तिरः पवित्रं पिष्टानि संवपति—देवस्य त्वा सिवतुः प्रसवे अश्विनोर्बाहुभ्यां पृष्णो इस्ताभ्यामप्रये जुष्टँ संवपामि ॥ अप्रीषोमाभ्याम् इति यथादेवतं त्रियंजुषा तृष्णीं
चत्रथम् ॥ ११ ॥ ॥ २४ ॥

श्रथेनानि पवित्राभ्यामुत्पुनाति—देवो वः सिवतीत्पुनातु [1. 1. 5a] इति पच्छो गायत्र्या ॥ १ ॥ प्रणीताभिईवीँ षि संयौति ॥ २ ॥ श्रम्या वा यजुषित्य ॥ ३ ॥ स्रवेण प्रणीताभ्य श्रादाय वेदेनोपयत्यौद्धरित ॥ ४ ॥ समापो श्रद्धरम्मत [1. 1. 8b] इति पिष्टेष्वानयति ॥ ४ ॥ श्रद्धणः परि प्रजाता स्य समद्भिः पृच्यष्वम् [1. c. d] इति तप्ताभिः प्रदक्षिणं पर्याप्तावयति ॥ ६ ॥ जनयत्यै त्वा सं यौमि [1. c. e] इति संयुत्य विभज्ञते—यथाभागं व्यावर्तेथाम् इति ॥ ७ ॥ यतः पुनर्न सँहरिष्यन् भवति ॥ ८ ॥ श्रथाभिमृशति—श्रम्ये त्वा [1. c. f] इति दक्षिणं पिएडं श्रमीषोमाभ्यां त्वा इत्युत्तरं पौर्णमास्यां इन्द्राप्तिभ्याम् इत्यमावास्यायामसंनयतः ॥ ६ ॥ इदमहँ सेनाया श्रमीत्वर्ये मुखमपोहामि [TB 3. 7. 5. 1,2] इति वेदेन कपालेभ्यो उद्गारानपोह्य मखस्य शिरो ऽसि [1. 1. 8g] इति दक्षिणं पिएडमादाय दक्षिणे

¹ D °लम

³ Gbc °म्या॰

² DGb शर्घ स्थ

कपालयोगे अधिश्रयति—धर्मो असि विश्वायुः [1. 1. 8h] इति ॥ १० ॥ न्यमेयोत्तरं पि ।डमादायोत्तर्रकपालयोगे अधिश्रयति ॥ ११ ॥ प्यमञ्जुर्वाएयेवेष्यत अर्ध्व कर्माणि क्रियन्ते ॥ १२ ॥ अत्राज्यं निर्वपति । उपरितरं वा ॥ १३ ॥ ॥ २४ ॥

सर्वाणि कपालान्यभिप्रथयति—उ६ प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथताम् [1. c. i] इति ॥ १ ॥ अर्क्कार्याम् पार्कातं कूर्मस्येव प्रतिकृतिमश्वशुफ्रमात्रं करोति ॥ २ ॥ पाज्यामप आनीय प्रदक्तिणं लेपेनानुपरिमार्ष्टि—त्ववं गृहीष्व [1. c. k] इत्येकै-कम् । नातिचारयति ॥ ३ ॥ त्रिः पर्यक्ति करोति—अन्तरितँ रक्षो उन्तरिता अग्रतयः [1. c. l] इति ॥ ४ ॥ परि वाजपतिः किवः [4. 1. 2t] इति वा ॥ ४ ॥ देवस्त्वा सिवता अग्यतु [1. 1. 8m] इत्युल्मुकैः प्रतितपति ॥ ६ ॥ अभिस्ते तनुवं माति धाक [1. c. n] इति व्भैरिभिज्वलयति ॥ ७ ॥ अविदहन्तः अप्यत [TB 3. 2. 8. 7] इति वाचं विस्त्राते ॥ ६ ॥ अप्यत्याण प्रच्यस्व [1. 1. 8p] इति वेदेन पुरोडाशे साङ्गारं अस्माध्युद्धति ॥ ६ ॥ अप्यत्याण प्रच्यस्व [1. 1. 8p] इति वेदेन पुरोडाशे साङ्गारं अस्माध्युद्धति ॥ ६ ॥ अप्यत्याणिकृति पात्रीनिर्णेजनिमत्युल्मुकेनाभित्यय प्रयेनान्तवेदि तिस्नः प्राचीरुद्धिचिवां लेखा जिल्हित्वाङ्ख्या प्रस्थाप-वर्गे त्रिनिनयति —एकताय स्वाहा [1. c. q] इत्येतैः प्रतिमन्त्रम् ॥ १० ॥ ॥ २६ ॥

इति देशपूर्णमासे प्रथमः प्रश्नैः ॥

¹ Gb °₹

² Gab eti

³ D ॰नयन्

⁴⁻⁴ D प्रथमः, Ga प्रथमः सर्हः; Gc gives no colophon,

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे इति स्पयमादाय तृषेन संमृशंति—शतमृष्टिरसि वान-स्पत्या द्विषतो वधः सहस्रमृष्टिः शततेजा वायुरसि तिग्मतेजाः इति ॥ १॥ अपरेणाहवनीयं वेदिर्भवति यजमानमाञ्यपरिमिता वा प्राची ॥ २॥ यथा हवीं ष्यासन्नानि संभवेदेवं तिरश्ची ॥ ३॥

वेदेन वेदिं विविदुः पृथिवी सा पप्रथे पृथिवी पार्थिवानि ।

गर्भ विभित्तं भुवनेष्वन्तस्ततो यश्चे जायते विश्वदानिः ॥ [TB 3. 3. 9. 10] इति पुरस्तात् स्तम्बयजुषो वेदेन वेदि जिः संमार्ष्टपुपरिष्टाद् वा॥ ४॥ पूर्वार्धाद् विद्यति॥ ४॥ पृथिव्यै वर्माति इत्यन्तवेदि प्रागग्र-मुद्गग्रं वा दर्भे निधाय तस्मिन् स्प्येन प्रहरति—पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा हिँ सिषम् [1. 1. 9d] इति ॥ ६॥ अपहतो ऽरहः पृथिव्यै [1. с. र] इति स्प्येन सतृत्यान् पाँस्नपादाय हरति—वणं गच्छ गोस्थानम् [1. с. र] इति ॥ ७॥ वर्षत्र ते बौः [1. с. र] इति वेदि प्रत्यवेद्यते ॥ ८॥ उत्तरतो निवपति—वधान देव सवितः परमस्यां परावति शतेन पाशैयों ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मौक् ॥ अरहस्ते दिवं मा स्कान् [1. с. र] इति ॥ ६॥ स उत्करो भवति ॥ १०॥ तमाग्नीभ्रो गृह्वाति—अररो दिवं मा पप्तः इति ॥ ११॥ एवमेव द्वितीयँ हरत्येवं तृतीयम् ॥ १२॥ अपहतो ऽरहः पृथिव्ये देवयजन्य [1. с. र] इति द्वितीयम् ॥ १३॥ अपहतो ऽरहः पृथिव्या अदेवयजनः [1. с. र] इति द्वितीयम् ॥ १४॥ ॥ १॥ ॥

तृष्णीं चतुर्थे इत्वा स्प्येन वेदि परिगृह्वाति ॥ १॥ वसवस्ता परि गृह्वन्तु गायत्रेण छन्दसा [1. c. 8] इति दक्षिणतः॥ २॥ स्वास्ता [1. c.] इति पश्चात्॥ ३॥ आदिस्मास्ता [1. c.] इत्युक्तरतः॥ ४॥ स्प्येन वै सर्वे वेदिकर्म क्रियते॥ ४॥ ततः संप्रेष्यति—

इमां नराः कृगुत वेदिमेख वसुमती कदवतीमादिखवतीम् ।

1 Ga °জ°

वर्ष्मेन् दिवो नाभा पृथिव्या यथायं यजमानो न रिष्येत्॥ [TB 3.7.7.13,14] एत देवेभ्यो जुष्टामदित्या उपस्ये। इमां देवा अजुषन्त सर्वे। रायस्पोषा यजमानं विशन्तु॥

इति ॥ ६ ॥ अथास्या उत्तमां त्वचँ सः इत्योत्करं गमयति ॥ ७ ॥ अथेनां खनति द्वयङ्गुलं व्यङ्गुलं चतुरङ्गुलं वा सीतामात्री रथवर्तममात्रीं यावत् पार्णयाः श्वेतं तावतीं वा—देवस्य सिवतः सवे कर्म कृणविन्त वेषसः [1. 1. 9t] इति ॥ ॥ मूलं छिनत्ति ॥ ६ ॥ आ प्रतिष्ठाये सनित ॥ १० ॥ प्राञ्चौ वेदाँसावुष्ठयत्यभित आह्वनीयं प्रतीची ओणी अभितो गार्हपत्यम् ॥ ११ ॥ मध्ये संनतां प्राचीमुदीचीं प्रवणां पुरस्तावँहीयसीं पश्चात् प्रथीयसीं दिच्चणतो वर्षीयसीं पुरीषवतीं करोति ॥ १२ ॥ यत् पुरीषमितिशेत उत्करं तद् गमयति ॥ १२ ॥ यत् पुणं मूलं वातिशेते स्पयेन तिच्छनत्ति न नक्षेन ॥ १४ ॥ ॥ २ ॥

त्राहार्यपुरीषां पशुकामस्य वेदिं कुर्यात् खननपुरीषां प्रजाकामस्येति विज्ञायते ॥ १ ॥ उद्भुप्य नित्यमन्यदावपेदित्येकमस्त्रातायामेवान्यदावपेदित्यपरम् ॥ २ ॥ यत्र खनेत् तत्र खननमन्त्रं जपेत् ॥ ३ ॥ ऋघिश्रितेषु इविष्णु पौर्णमास्यां वेदिं कुर्यात् ॥ ४ ॥ पूर्वेद्यः प्राग् बर्हिष स्राहरणादमाबास्यायाम् ॥ ४ ॥ यत् प्रागु-त्तरस्मात् परिग्रौहात् तत् कृत्वोपवसति ॥ ६ ॥ समानामतरत् ॥ ७ ॥ ब्रह्माण्-मामन्त्रयते—ब्रह्मन्तुत्तरं परिप्रहं परिप्रहीष्यामि इति ॥ ८॥ प्रस्तो ब्रह्मणा स्प्येन वेदि परिगृह्वाति—ऋतमसि [1. c. u] इति दिल्लागतः ऋतसदनमसि [1. c.]इति पश्चात् ऋतश्रीरसि [l. c. v] इत्युत्तरतः ॥ ६ ॥ श्रधैनाँ स्फ्येन प्रतीर्ची योगुप्यते—धा असि स्वधा आसि [1. c.] इति ॥ १० ॥ अनुवाकशेषेण पश्चार्धे वितृतीयदेशे वेदेः स्पयं तिर्वञ्जं स्तब्ध्वा संप्रेष्यति - प्रोच्च्यारासादयेष्माविहरूप-सादय ॥ सुवं च सुचश्व संग्राङ्के ॥ पत्नी संनह्माज्येनोदेहि इति ॥ ११ ॥ आग्नीभ्र एतानि कर्माणि कुर्यादित्येकमध्वर्युरित्यपरम् ॥ १२॥ उपनिनीय शोक्तणीः स्पयस्य वर्त्मन् द्त्तिग्रेन स्प्यमसँस्पृष्टा बर्हिरासाद्यति ॥ १३ ॥ यं द्विष्यात् तं ध्यायेत् ॥ १४ ॥ उत्करे पुरस्तात प्रत्यश्चँ स्पयमदस्यति-शतमृष्टिरिस वानस्पत्नो द्विषतो वधः [2. 6. 4. 1] इति ॥ १४ ॥ यं द्वेष्टि तस्य नाम गृह्णाति ॥ १६ ॥ इस्ताववनिज्य स्पर्यं प्रचालयति । नाग्रं प्रतिमञ्जति ॥ १७ ॥ वेदिं कृत्वा नानवनिज्य हस्तौ पात्राणि

¹ D •₹

³ DbGc ∘ भ°

पराहरयात् ॥ १८ ॥ उत्तरेश प्रशीताः पश्चात् प्रागर्विमध्मावर्तिषी उपसादयति ॥ १६ ॥ ॥ ३ ॥

द्तिणिमध्ममुत्तरं बर्दिः ॥ १॥ स्रुवं च स्रुचक्षे प्राशित्रहरणं चादाय गार्हपत्ये वाहवनीये वा निष्टपति—प्रत्युष्ट रचः प्रत्युष्ट अरातयः [1.1.10a] इति ॥ २॥ वेदाग्रैः प्रतिविभज्य संमार्ष्टि । अप्रतिविभज्य वा ॥ ३॥ स्रुवमग्र उत्तानं घारयमाणो ऽग्रैरन्तरतो ऽभ्याकारँ सर्वतो विलमभिसमाहारं तनः लेद्ग्डम्—गोष्ठं मा निर्म्चम् [1. c. c] इति ॥ ४॥ कुँहूँ संमार्ष्टयुत्तानौं घारयमाणो ऽग्रैरन्तरतो ऽभ्याकारं प्राचीं मध्येबीह्यतः प्रतीचीं मूलैर्द्ग्डम्—वाचं प्राणं मा निर्म्चम् [1. c. d] इति ॥ ५॥ उपमुतं संमार्ष्टि तिरश्चीं घारयमाणो ऽग्रैरन्तरतो ऽभ्याकारं प्रतीचीं मध्येबीह्यतः प्राचीं मूलैर्द्ग्डम्—चचुः श्रोत्रं मा निर्म्चम् [1. c.] इति ॥ ६॥ यथा सुवं तथा भ्रुवाम्—प्रजां योनिं मा निर्म्चम् [1. c.] इति ॥ ७॥ रूपं वर्णं मा निर्म्चम् ॥ वाजिनं त्वा सपन्नसाइँ संमार्जिम् [1. c. c] इति प्राशिन्दरणम् ॥ ८॥ न संमृष्टानि चासंमृष्टानि च संस्पर्ययेत् ॥ ६॥ यदि सँ-स्पर्ययेत् पुनरेव निष्टप्य संमृज्यात् ॥ १०॥ संमृष्टानि निष्टपति—अमेर्वस्तेजिन्वेत्रसानिष्टामि [1. c. b] इति ॥ ११॥ ॥ ४॥

श्रधैतानि संमार्जनान्यद्भिः सँस्पृश्याग्नौ प्रहरति ॥१॥ यतरस्मिन् निष्टपति^{*}—

दिवः शिल्पमवततं पृथिव्याः ककुभि श्रितम् ।

तेन वयँ सहस्रवल्शेन सपत्नं नाशयामिस स्वाहा ॥ [TB 3. 3. 2. 1]

इति ॥ २ ॥ उत्करे वोदस्यति ॥ ३ ॥ पत्नीमूर्ध्वक्कमासीनाँ संनद्यति तिष्ठन्तीं वा । स्वयं वा पत्न्यात्मानं मौजेन योक्त्रोणान्यतरतः पाशेनाभ्यन्तरं वाससो बाह्यतो वा—श्राशासाना सौमनसम् [1. 1. 10e] इति ॥ ४ ॥ उत्तरेण नार्भि निष्ठक्यं प्रन्थि कृत्वा दिव्वणतो नाभेः पर्यूहते ॥ ४ ॥ अत्रे गृहपते उप मा ह्रयस्व इति गार्हपत्यमभिमन्त्रयते ॥ ६ ॥ देवानां पत्नीवप मा ह्रयस्वम् इति देवपत्नीरपरेण गार्ह-पत्यम् ॥ ७ ॥ देवपत्न्या लोकर्मुपतिष्ठते—पत्नि पत्न्येष ते लोको नमस्ते श्रस्तु मा मा हिँसीः इति ॥ ८ ॥ देशाद दिव्यणत उदीच्यपविश्वति—

इन्द्राणीवाविधवा भूयासमादितिरिव सुपुत्रा ।

1 G प्राग् for प्रागश्रम् 4 DGb वाजि

2 DaGac add स, Db add -मस- 5 Gb संमार्ष्टि

3-3 D जुहू मुत्तानां संमार्ष्टि प्राचीं 6 G लोक उ॰

श्रस्थूरि त्वा गाईपत्योपनिषदे सुप्रजास्त्वाय ॥ [TB 3. 7. 5. 10,11] इति ॥ ६॥ गाईपत्यमभिमैन्त्रयते—सुप्रजसस्त्वा वयम् [1. 1. 10/] इत्येतया ॥ १०॥ मम पुत्राः शत्रुहणो श्रथो मे दुहिता विराद् ।

उताहमस्मि संजया पत्युमें श्लोक उत्तमः ॥

इति च ॥ ११ ॥ पूषा ते बिलं विष्यत इति सर्पिर्धानस्य बिलं विष्यति ॥ १२ ॥ अदितिरस्यच्छिद्रपत्रौ <u>उद्याद्या</u> शासीमादाय ॥ १३ ॥ ॥ ४ ॥

तस्यां पवित्रान्तर्हितायां प्रभृतमाज्यं निर्वपति-महीनां पयो ऽस्योषधीनाँ रस-स्तस्य ते ऽन्ह्रीयमाग्रास्य निर्वपामि देवयज्यायै [TB. 3. 3. 3. 5] इति ॥ १ ॥ दिलागाञ्चा-विधिश्रयति — इदं विष्णुविं चक्रमे [1. 2. 13e] इति ॥ २॥ विलाप्य वा निर्वपति ॥ ३॥ इषे त्वा [1. 1. 1a] इति दित्तगार्घे गाईपत्यस्याधिश्रयति ॥ ४॥ ऊर्जे त्वा [l. c.] इत्यपादाय वेदेनोपयम्यै पत्न्या उपयच्छति ॥ ४ ॥ तत् सा निमील्या-**बुड्ळूसन्त्यवेद्यते**—महीनां पयो ऽस्योषधीनाँ रसो ऽदब्धेन त्वा चत्तुषावेद्ये सुप्रजास्त्वाय [1.1. 10k] इति ॥ ६ ॥ तेजो ऽसि इत्युत्तरार्धे गाईपत्यस्याधिश्रयति ॥ ७ ॥ तेजसे त्वा इत्यपादाय वेदेनोपहर्त्यांहरति—तेजो ऽसि तेजो ऽन्त्रेग्रेहि [1. c. l] इति ॥ = ॥ म्राहवनीये अधिश्रयति—श्रिमस्ते तेजो मा वि नैत् [1. c.] इति ॥ ६॥ उत्तरेख प्रोक्तणीः स्प्यस्य वर्तमन् सादयति—अमेर्जिह्वासि सुभूँदेवानां धाम्रेधाम्रे देवेभ्यो यज्ञेष-यजुषे भव [l. c. mn] इति ॥ १० ॥ अधैनई ध्वर्युश्च यजमानश्च निमील्य वी-क्यानुच्छुसन् १८ हेर्नेते — श्राज्यमसि [1. 6. 1b] इति श्रीतपद्य तस्य ते भन्नीय [1. c.] इत्यन्तेन ॥११॥ अथैनदुँदगग्राभ्यां पवित्राभ्यां पुनराहारं त्रिरुत्पुनाति— शुक्रमिस ॥ ज्योतिरिस ॥ तेजो ऽसि [1. 1. 100] इत्येतैर्मन्त्रैः ॥ १२ ॥ आज्यवतीभ्यां पवित्राभ्यां प्रोक्ताणीरुत्पुनाति-देवो वः सवितोत्पुनातु [1. c. p] इति पच्छो गायज्या 11 83 11 11 3 11

अनिष्कादिना स्त्रवेगान्तर्वेद्याज्यानि गृह्वाति ॥ १ ॥ वेदे स्त्रचो ऽत्याधाय चतुर्गृहीतं जुह्वाम्—शुकं त्वा शुकायां धान्नेधान्ने देवेभ्यो यज्ञवेयज्ञवे गृह्वामि [l. c. q] इत्येते जिमिर्मन्त्रैः । पद्यानां त्वा वातानाम् [1. 6. 1c] इति चतुर्थम् ॥ २ ॥ एवमे-

1 Ge °मनुम॰ 6 Ge °म॰
2 Ga °पात्रा, Ge ॰पानित्रा 7 Ge °मु॰
3 Ga °त्य 8 DGa om.
4 Ga नेदेनोपत्या॰, Gb नेदेनोपयाम्या॰ 9 Gab ध्रु॰

5 Gb ন্তর্হু°

वोत्तरैर्मन्त्रैरुपशृति ध्रुवायामिति गृह्वाति ॥ ३ ॥ अध्गृहीतः पशृति चतुर्गृहीतं ध्रुवायां पश्चगृहीतं पश्चकामस्य ॥ ४ ॥ तैरेव मन्त्रैरंजमानो उनुमन्त्रयते ॥ ४ ॥ अपि वाध्वयंवैरेवाध्वर्थुर्गृह्वीयात् ॥ ६ ॥ याजमानैर्यजमानो उनुमन्त्रयते ॥ ७ ॥ भूयो जुह्वां गृह्वात्यल्पीय उपशृति भूयिष्ठं ध्रुवायाम् ॥ ६ ॥ समंबिलं धारयमाणो जुह्वां गृह्वाति मध्यदेश उपशृति भूमौ प्रतिष्ठितायां ध्रुवायाम् ॥ ६ ॥ नान्तवेदि प्रतिष्ठारः पश्चात् प्रतिहरन्ति ॥ १० ॥ नोत्कर आज्यं किंचन सादयति ॥ ११ ॥ आपो देवीरप्रेपुवः [1. 1. 56] इति प्रोक्तणीरिभमन्त्रय ब्रह्माण्मामन्त्रयते — त्रक्षर प्रोक्तियामि इति ॥ १२ ॥ प्रस्तो ब्रह्मणा विषायेधमे प्रोक्ति — कृष्णो प्रत्याखरेष्ठे प्रमये ला स्वाहा [1. 1. 11a] इति ॥ १३ ॥ वेदिरसि [1. c. b] इति वेदिं विहेरसि [1. c. c] इति वर्हिः । पक्तकं त्रिक्तिः प्रोक्ति ॥ १४ ॥ अन्तवेदि पुरोप्रनिर्थं वर्हिरासाद्य प्रोक्ति — दिवे ला [1. c. d] इत्यग्रं अन्तरिचाय त्वा [1. c.] इति मध्यं पृथिव्ये त्वा [1. c.] इति मृलम् ॥ १४ ॥ खुच्यत्राग्युपपाय्य मृलान्युपप्राययित ॥ १६ ॥ ॥ ७ ॥

सहस्रचा पुरस्तात् प्रत्यश्चं प्रनिध प्रत्युत्ति—पोषाय त्वा इति ॥ १ ॥ यत् प्रोत्तागीनामुच्छिष्यर्ति तदन्तवेदि निनयति—स्वधा पितृभ्यः [1. c. e] इति ॥ २ ॥ दिवाणाये श्रोणेरुपक्रम्योत्तरस्याः संततां धाराँ स्नावयति ॥ ३ ॥ पूषा ते प्रनिध विष्यतु इति बर्हिविस्नस्यति ॥ ४ ॥ ऊर्ध्व प्राश्चमुद्गूढं प्रत्यश्चमायच्छिति ॥ ४ ॥ पुरस्तात् प्रस्तात् प्रस्ताते । नानुमार्धि न प्रतिमार्धि नावधूनोति । कर्षिन्वापादत्ते —विष्णो स्तूपो ऽसि [1. c. g] इति ॥ ६ ॥ तस्मिन् पवित्रे श्चपिस्त्राति—

श्चयं प्रायाश्वापानश्च यजमानमिषगच्छताम् । यज्ञे सभूतां पोतारौ पिनित्रे ह्व्यशोधने ॥ [TB 3. 7. 4. 12] इति ॥ ७ ॥ ततः संप्रेष्यति—

> स्तृैग्गीत बहिं: परिधत्त बेदिं जामिं मा हिँसीरमुया शयाना । दभैं स्तृग्गीत हरितैः सुबर्गैर्निष्का इमे यजमानस्य ब्रध्ने ॥

1 Gac ° येत 7 D सावित्र्या वपति

2 Gb भूमि-

3 Ga °ति, Gb प्रहरन्ति, Gc परिहरन्ति 9 Da 'धत्ते, Db 'धाते, Gb 'पाक्के for

8 D • चेत

4 Ga विसस्येध्मं शादत्ते

5 Gb om. 10 D अभिस्तृ°

6 Gbc ॰ध्येत

इति ॥ ८ ॥ ब्रह्मणे प्रस्तरं प्रयच्छिति — प्राणापानाभ्यां त्वा सत्ततुं करोमि इति ॥ ६ ॥ ब्रह्मा यजमानाय — यजमाने प्राणापानौ द्धामि इति ॥ १० ॥ मिय प्राणापानौ इति यजमानः प्रत्याह ॥ ११ ॥ ग्रुल्वं स्तृणाति — कर्णाप्रदसं त्वा स्तृणामि [1. 1. 11h] इति ॥ १२ ॥ त्रा दक्षिणाये श्रोणेः प्रपाद्योत्तरस्माद्सात् संततं सर्वस्यां वेद्यां बिहः स्तृणाति बालमनितहरूनम् — कर्णाप्रदसं त्वा स्तृणामि [1. c.] इति त्रिधातु पञ्चधातु वा प्रागपवर्गे प्रत्यगपवर्गे वा ॥ १३ ॥ अप्रै श्लान्याछाद्यति ॥ १४ ॥ ॥ ८॥ ॥ ८॥

धातौधातौ मन्त्रं जपति ॥ १ ॥ श्रत्रैके उन्याजार्थे उल्मुके निरूद्दन्ति ॥ २ ॥ प्रस्तरं धारयमाणो अपरेणाहवनीयँ सँस्प्रष्टान परिघीन परिद्धात्युद-गग्नं मध्यमम्—गन्धर्नो ऽसि विश्वावसुः $[1.~{
m c.}~i]$ इति इन्द्रस्य बाहुरसि $[1.~{
m c.}~k]$ इति दक्षिणुं भित्रावरुणौ त्वा [l. c. l] इत्युत्तरम् ॥३॥ अभ्यत्रमाहवनीयं द्विग्रमवागर्भमुत्तरम् ॥ ४ ॥ एवमनु विग्येवैष्वत ऊर्ध्वं कर्माणि क्रियन्ते ॥ ४ ॥ सर्थस्ता परस्तात पात [1. c. m] इत्याहवनीयमभिमन्त्र्य मध्ये अप्रेरूध्वे आधा-रसमिधावादधाति ॥ ६ ॥ वीतिहोत्रं त्वा कवे [l. c. n] इति दिवाणाम् ॥ ७ ॥ तुष्णीमुत्तराम् ॥ ८ ॥ बर्हिषः समावनन्तर्गर्भौ विघृती कृत्वा मध्ये वेदेख्दीची-नाम्रे निद्धाति—विशो यन्त्रे स्थः [l. c. o] इति ॥ १ ॥ विभ्रत्योः प्रस्तरँ सादयति—वस्नाँ रुद्रायामादित्यानाँ सदिस सीद [1. c. p] इति ॥ १०॥ प्रस्तरे जुडूम्—जुडूरिस घृताची [l. c. q] इति ॥ ११ ॥ समं मृतैर्देग्डं करोति ॥ १२ ॥ उत्तरेण जुद्दुमुपभूतं प्रतिकृष्टतरामधस्ताद् विधृत्योः उपमृदिस [l. c.] इति ॥ १३ ॥ उत्तरेखोपभूतं भ्रवां प्रतिकृष्टतरामुपरिष्ठाद विभृत्योः भ्रवासि [1. c.] इति ॥ १४ ॥ श्रसंस्पृष्टाः सादयति ॥ १४ ॥ दित्तर्णेन जुहुँ सुवँ सादयति । उत्तरेख वा भ्रवाम्-ऋषभा ऽसि शाकरो वृताचीनाँ सुनुः प्रियेख नाम्ना प्रिये सदिस सीद [TB 3. 7. 6. 10] इति ॥ १६॥ ॥ ६॥

अथैनाँ अभिमन्त्रयते—एता असदन् [1. 1. 11r] इत्यनुहाहस्येहेरण् ॥ १ ॥ विष्णुनि स्य वैष्णवानि धामानि स्थ प्राजापत्यानि इत्याज्यान्यभिमन्त्रयते ॥ २ ॥ सस्त्र-वामाज्यस्थालीं वेदं पात्रीं चादायापरेण् गाह्यत्यन् पविशय इदमहँ सेनाया अभीत्वरैं

1 Gb om.

5 Ga adds दभौ

2 D ° सया

6 DGac अप्र°

3 Gb उपऋम्योत्त॰

7 D ॰नम्, Gb ॰नाम्

4 G °मवाग्र°

मुखमपोहामि [TB 3.7. 5. 1,2] इति वेदेन ्रोडाशात् साङ्गारं मस्मापोह्याभि-मन्त्रयते—सूर्य ज्योतिर्विभाहि महत इन्द्रियाय बलाय इति ॥ ३॥ पाञ्यामुपस्तुणाति—

स्योनं ते सदनं करोमि घृतस्य धारया सुशेवं कल्पयामि ।

तस्मिन् सीदामृते प्रतितिष्ठ बीहीगां मेध सुमनस्यमानः ॥ [1. c. 2, 3]

इति ॥ ४ ॥ श्राज्येनाभिघारयति—

भ्राप्यायतां घृतयोनिरप्रिईव्यानुमन्यताम् । समङ्क्व त्वचमङ्क्व सुरूपं त्वा वसुविदं पश्रुनां तेजसामये जुष्टमभिषारयामि ॥ [1. c. 2]

इति दिच्चिम् । तुष्णीमुत्तरम् ॥ ४ ॥ सांनाय्यमभिघारयति--

यस्त श्रात्मा पशुषु प्रविद्यो देवानां विद्यमनु यो वितस्य ।

श्रात्मन्वान् सोम घृतवान् हि भूत्वा देवान् गच्छ धुवर्विन्दै यजमानाय मह्यम् ॥

[l. c. 3] इति ॥ ६ ॥ पात्र्यामुद्वासयति—

श्रार्द्रः प्रथस्तुर्भुवनस्य गोपाः ।

श्वत उत्स्नाति जनिता मतीनाम् ॥ [l. c.]

इति ॥ ७ ॥ न पर्यावर्तयति न भिनत्ति ॥ ८ ॥ ॥ १० ॥

इरा भूतिः पृषिव्ये रसो मोत्कमीत् [1. c.] इति कपालानि प्रत्यनिक्कः ॥१॥ अथैनावपरिवर्गमिष्कांषमनिक्क—देवस्वा सिवता मधानकु [1. 3. 5d] इति ॥२॥ उपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानाक्ते ॥३॥ स्वक्कमकूर्मपृष्वन्ते कृत्वा सांनाय्ये चालंकृत्यान्तवेदि चतुर्होत्रा पौर्णमास्याँ हवीँ ध्यासादयेत् । पञ्चहोत्रामावास्यायम् ॥४॥ भूर्भुवः स्वः इति प्रथमायां पौर्णमास्याम् ॥४॥ संवत्सरे पर्यागत पतामिरेवासादयेत् ॥६॥ प्रथम एव संवत्सर इत्याश्मरध्यः। संवत्सरेसंवत्सर इत्यालेखनः॥७॥ अपरेण खुचः पुरोडाशावासादयति॥ =॥ मध्ये वेदेः सांनाय्यकुम्भ्यौ संघाय दित्रणस्यां वेदिश्रोण्याँ श्रुतमासादयत्युत्तरस्यां दिध॥६॥ अपि वा पूर्वे श्रुतमपरं दधीत्येकेषाम् ॥१०॥ अप्रेण ध्रुवां वेदं सादयित—

श्रयं वेदः पृथिवीमन्वविन्दद् गुहा सतीं गहने गह्नरेषु ।

स विन्दतु यजमानाय लोकमच्छिद्रं यज्ञं भूरिकर्मा करोतु ॥ [TB 3. 7. 6.

13] इति ॥ ११ ॥ वेद्यन्तान् परिस्तीर्य होत्वर्षेदनं कल्पयति ॥ १२ ॥ जघनेन

1 D °तं

4 DGb स्वक्तकूर्मपृष्टन्तं, Gc स्वक्तं कूर्म-

2 TaitBr. सुवार्वेद

पृषदन्तं ; Ga missing.

3 DGac 'निका'

5 D °₹1°

वेदिमुद्गग्रैर्द्भैः सँस्तीर्गं भवति ॥ १३ ॥ ॥ ११ ॥

ततः संप्रेष्यति—अप्रये समिध्यमानायाजुबृहि इति ॥ १ ॥ आसीन इध्मं प्रणुवेप्रणुवे दारिष्ठराख्याति ॥ २ ॥ यजारिकाद्याति समिद्धो अप्र आहुत [TB 3. 5. 2. 3] इति तदेकाम-्याजसमिधमवशिष्य सर्वमिध्मशेषमभ्याधाय वेदेना-हवनीयं त्रिरुपवाजयित ॥ ३ ॥ स्रुवेण अवाया आज्यमादाय वेदेनो रहरोह्हें परिधिसंधिमन्ववहत्य दिल्णाप्राञ्चमासीनः संततमृजुमाधारमाधारयित ॥ ४ ॥ प्रजापित मनसा ध्यायन् स्रुवेणाज्यस्थाख्या आज्यमादाय भ्रुवामाप्याययित — आप्रायतां भ्रुवा शतेन [1.6.5a] इत्येतया ॥ ४ ॥ तत्रेषो ऽत्यन्तप्रदेशो यत्र कच भ्रुवाया आज्यमादच प्रवेमवेनमाप्याययित । भ्रुवाया प्रवानादिष्ठाज्यार्थाः क्रियन्ते ॥ ६ ॥ ततः संप्रेष्यति—अप्रीत परिधी आप्रिं च त्रिक्षिः संग्रहि इति ॥ ७ ॥ सस्पर्येरियमसंनहनैराग्नीभ्रः परिधी आप्रिं च त्रिक्षिः संग्रहि इति ॥ ७ ॥ सस्पर्येरियमसंनहनैराग्नीभ्रः परिधी आप्रिं च त्रिक्षिः संग्रिष्ट इति ॥ ७ ॥ सस्पर्येरियमसंनहनैराग्नीभ्रः परिधी आप्रिं च त्रिक्षिः संग्रिष्ट इति ॥ ७ ॥ सस्पर्येरियमसंनहनैराग्नीभ्रः परिधी आप्रिं च त्रिक्षिः संग्रिष्ट । त्रुणीं परिधीन् ॥ १ ॥ अप्रे वाजित् वाजित्याये संगार्ज्यामिष्ठादमञ्जावाय इत्यग्निः संगार्ष्ट ॥ १० ॥ अप्रेण जुद्धं भ्रुवां चोत्तानौ पाणी प्रतिष्ठाप्य ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥

श्राहवनीयायाञ्चलि करोति—भुवनमिस विप्रथस्व ॥ अमे यद्यरिदं नमः [1. 1. 12ab] इति ॥ १ ॥ जुद्दूमाद्ते—जुद्देहि [1. c. c] इति । उपभृतम् उपभृदेहि [1. c. d] इति ॥ २ ॥ उपभृति जुद्दूमत्याद्धाति—सुयमे मे अव प्रतानी भ्यासँ स्वावतो स्पावती इति ॥ २ ॥ तत्रेषो अत्यन्तेप्रदेशो यत्र कचोपभृति जुद्दूमत्याद्धाति मुखत प्रवाध्यूहति मुखत उपावहरित ॥ ४ ॥ न च सँशिक्षयित नामिदेशे च सुचौ धारयते ॥ ४ ॥ समं प्राणौरित्येकेषाम् ॥ ६ ॥ अप्रेण ध्रुवामनविक्षः अत्र प्रस्तरमत्याकामिति—अप्राविष्णु मा वामव किमषम् [1. c. e] इति ॥ ७ ॥ दित्तणतो अवतिष्ठते—विष्णो स्थानमिस [1. c. h] इति ॥ ८ ॥ अन्तर्वेदि दित्तणः पादो भवति। अवव्र इवै सव्यः ॥ ६ ॥ दित्तणं परिधिसंधिमन्ववहत्योध्वेस्तिष्ठक्षन्वारुधे यज्ञमाने प्राञ्चमुद् अवंततमृजुमाधारमाधारयिति—समारभ्योधों ऽध्वरः [1. c. h] इति ॥ १० ॥ न्यञ्चमाधारयेद् वृष्टिकामस्योधवेँ स्वर्गकाम य ॥ ११ ॥ पतं भूयिष्ठमाद्धतीनां जुद्दोति ॥ १२ ॥ द्वैत्वा द्वे प्राणिति ॥ १३ ॥ द्वि सृव्यमुद्गुद्धाति ॥ १४ ॥ असँस्पर्शयन् सुचौ प्रत्याकामिति—॥ १४ ॥ ॥ १३ ॥

¹ DGc त्यंतः

⁴⁻⁴ Gbe हुत्वानु-; others as above.

² D संसि॰

⁵ Thus all the mss. É not in TaitS.

³ D अवधः (omitting इव), Ga अविश्ववस्

पाहि मामे दुश्वरितादा मा सुनरित भन [1. 1. 120] इति ॥ १ ॥ एते एवा-क्रमण्यस्याक्रमणे मन्त्रवती भवतः ॥ २ ॥ तत्रैषो ऽत्यन्तप्रदेशो या उत्तरतः सम्ना-हृतीर्जुहोत्युत्तरं परिधिसंधिमन्ववहत्य ता जुहोति । या दक्षिणतो दक्षिणं परिधिसंधिमन्वव त्य ताः ॥ ३ ॥ दक्षिणेनैव दक्षिणाक्रौमित सब्येनोद् ॥ भ्रापि वा सब्येन दक्षिणा दक्षिणेनोद् ॥ ४ ॥ प्रत्याक्रम्य जुहा भ्रुवाँ समनिक्ष-मक्षस्य शिरो ऽसि सं ज्योतिषा ज्योतिरह्काम् [1. c. p] इति ॥ ४ ॥ उन्नीतँ रायः इति खुवेण भ्रुवाया म्राज्यमादाय स्वीराय स्वाहा इति जुहुं प्रत्यभिघारयित ॥ ६ ॥ यक्षेन यज्ञः संततः इति जुहा भ्रुवाम् ॥ ७ ॥ निघाय खुवी वेदेरव्यन्तं व्यामादा-योत्तरत उत्करे प्राञ्चौ प्रवराया तिष्ठेते—

क इदमध्वर्युर्भविष्यति स इदमध्वर्युर्भविष्यति । यज्ञो यज्ञस्य विष्याो स्थाने तिष्ठामि । वागार्त्विज्यं करोतु मन श्चार्त्विज्यं करोतु । वाचं प्रपद्ये । भूर्भवः सुवः ॥

इति पूर्वी अध्वर्युः।

क इदमग्रीद् भविष्यति स इदमग्रीद् भविष्यति । यज्ञो यज्ञस्य विष्यो स्थाने तिष्ठामि । वागार्तिज्यं करोतु मन आर्तिज्यं करोतु । वाचं प्रपद्ये । अर्भवः ग्रवः ॥

इति॥ 🗕 ॥ १४ ॥

अपर आग्नीश्वः ॥ १ ॥ स्प्यं चेध्मसंनद्दनानि चान्वारभेते ॥ २ ॥ ब्रह्मा-समामन्त्रयते—ब्रह्मत् प्रवरायाश्रावयिष्यामि इति ॥ ३ ॥ तँतो ब्रह्मसा प्रस्तो ऽध्व-युर्राश्चावयति—आ श्रावय [1. 6. 11. 1] इति ओ श्रावय इति वा ॥ ४ ॥ अस्तु श्रीषट् [1. c.] इत्याग्नीश्वः प्रत्याश्चावयति ॥ ४ ॥ तत्रैषो उत्यन्तप्रदेशो यत्र कचाध्वयुराश्चावयेश्वित्यमेवाग्नीश्चो उपरेसोत्करं दक्तिसामुखस्तिष्ठन् स्पर्यं सेध्म-संनद्दनमूर्ध्वं धारयमासः प्रत्याश्चावयति ॥ ६ ॥ श्चाग्नीश्चारोरे तु सोमे ॥ ७ ॥ श्चाश्चाव्य प्रवरं प्रवृक्षीते—अग्निदेवो होता देवान् यत्त्वद् विद्वांश्चिकित्वान् मनुष्वद्भरतवद-

1 D दिच्छां का॰, Gbc दिच्चिगात्याका॰

4-4 Ga प्रस्तो बहागा, Gb प्रस्तो

2 Gbc add त्रिः

5 Ga om. ऋध्वर्युः; Gb ब्रह्म

3 D °रभ्यंतं, Gac °रभ्यन्तरं, Gb °रप्यन्तः

दोनद्दोनते इति यथार्षयो यजमानः ॥ ६ ॥ त्रीनौर्षयान् मन्त्रकृत इत ऊर्ध्वान् वृण्ति ॥ ६ ॥ त्रापि वा मनुनद् इत्येव प्रवृण्ति ॥ १० ॥ पुरोहितस्यार्षयान् राज्ञः प्रवृण्ति ॥ ११ ॥ ब्रह्मण्वरा च वत्तद् ब्राह्मणा अस्य यज्ञस्य प्रावितारः इत्युक्तवा असौ इति होतुरुपाँशु नाम गृह्णाति ॥ १२ ॥ मानुषः इत्युक्तैः ॥ १३ ॥ वेद्यां तृण्मिपिस्ज्य ॥ १४ ॥ ॥ १४ ॥

अनपन्या उत्तः प्रचरन्तीति विश्वायते ॥ १॥ यश्राभिजानाति वृतवैतीमध्यों सुचमास्यस्त [2. 5. 9. 6] इति तज्जुहूपभृतावादायात्याक्रम्याश्राव्याह—
समिधो यज इति ॥ २ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ ३ ॥ श्राश्राव्याश्राव्य यजयज इत्येवोतरेभ्यः संप्रेष्यति ॥ ४ ॥ श्रापरेणाघारसंभेदं प्राचः प्रयाजानभिकामन् जुहोति
॥ ४ ॥ समानत्र वा ॥ ६ ॥ श्रापि वा समिधः पुरस्ताद् यजति तन्नपातं दिन्नएत इडः पश्चाद् वर्ष्टिंग्चरतः स्वाहाकारं मध्ये ॥ ७ ॥ यत्र समिधस्तत्रं सर्वा
श्राहुतीर्जुहुयात् ॥ ८ ॥ चतुर्थः होष्यक्षीपभृताद्धं जुह्णामानयते ॥ ६ ॥ पश्च
प्रयाजानिष्द्वा प्रत्याकम्य यज्जुह्णामाज्यं परिशिष्टं तेन हवीः ष्यभिघारयति—
भ्रवामत्रे अथाग्नेयं पुरोडाशमथोत्तरमथ श्रतमथ दध्युपभृतमन्ततः ॥ १० ॥
श्रथायतने सुचौ साद्यित्वा पुनरादत्ते ॥ ११ ॥ पवमादत्ते भवत श्रा स्विष्टकृतः
॥ १२ ॥ आँज्यभागाभ्यां प्रचरति ॥ १३ ॥ श्रमये उनुकृहि इति संप्रेष्यति ॥ १४ ॥
जुह्णां चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा पञ्चगृहीतं वात्याकम्य श्राव्याह—श्रमि यज इति
॥ १४ ॥ वषद्कृत उत्तरार्धपूर्वार्धः जुहोति ॥ १६ ॥ नैतामुत्तरेणान्यामाहुर्ति
जुहोति प्रत्याकम्य ॥ १७ ॥ ॥ १६ ॥

सोमायानुबृहि इति संप्रेष्यति ॥ १ ॥ यथागृहीतमाज्यं गृहीत्वात्याक्रम्याश्राव्याह—सोमं यज इति ॥ २ ॥ वषद्कृते दिन्नणार्धपूर्वार्धे प्रबाहुक् पूर्वया
बुहोति ॥ ३ ॥ नैतां दिन्निणेनान्यामाहुतिं जुहोति प्रत्याक्रम्य ॥ ४ ॥ तत्रैषो
उत्यन्तप्रदेशः स्रुवेणैवाज्यदोहयोरित्यंवद्यति हस्तेन पुरोडाशस्य ॥ ४ ॥ जमदश्रीनामेव पञ्चावत्तं चतुरवत्तमितरेषाम् ॥ ६ ॥ श्रप्यजामदग्न्यो जामदग्न्यमामन्त्र्य पञ्चावत्तं कुर्वीत ॥ ७ ॥ ततः संप्रेष्यति—श्रम्य ऽनुबृहि इति ॥ ५ ॥ जुह्नामु-

1 D °भरतवददावत्, Ga ं भरतवहेवाहेवत्, 6 Gb जुह्वां समा॰

Gb ॰भरतवदोवदतोवत्

7 Gbc तत आ॰ ৪-৪ D उत्तरार्धे

2 DGa om. त्रीन्

0-0 2 000

3 Gb मधुम°

9 DGa om.

4 Gb प्रयाजाननभि च का॰

10 Gb om, इंति

5 Gb सामदतमस्तत्र

पस्तीर्याग्नेय प्ररोडाशस्याङ्गुष्टेन माँससाँहिताभ्यामङ्गुलीभ्यां मध्याद्वदाय पूर्वार्घाद्वदात पश्चार्थात् तृतीयं यदि पञ्चावदानः—मा भेमी संविक्शा मा त्वा हिँसिषं मा ते तेजो ऽपक्रमीत्। मरतमुद्धरेमजुषिष्ठ। अवदानानि ते प्रत्यवदास्यामि। नमस्ते ऋसु मा मा हिँसीः [TB 3. 7. 5. 5] इति ॥ ६॥ अङ्गुष्ठपर्वमात्राख्यवदानान्यसंभिन्द्श्ववद्यति॥ १०॥ अवदानान्यभिघार्य हविः प्रत्यभिघारयति—

यदवदानानि ते ऽवशन् विलोमाकार्षमात्मनः ।

आज्येन प्रत्यनजम्येनत् तत् त श्राप्यायतां पुनः ॥ [1. c. 5,6]

इति ॥ ११ ॥ श्राक्रम्याश्राब्याह— अप्ति यज इति ॥ १२ ॥ वषट्कते मध्ये जुहोति ॥ १३ ॥ श्रपिद्घदिवामित्राणन्नाज्यँ हुत्वा पुरोडाशं जुहोति तत श्राज्यम् ॥ १४ ॥ ॥ १७ ॥

पूर्वापूर्वा सँहितामाहुर्ति जुहोत्या स्विष्टकृतः ॥ १ ॥ आपि वा स्रुच्यामाधारमभिजुहुयात् ॥ २ ॥ तत उपाँश्रयाज्ञाय संप्रेष्यति—विष्णुवे इत्युपाँश्र अवृद्धि इत्युषोः ॥ ३ ॥ यथागृहीतमाज्यं गृहीत्वात्याक्रम्याश्राव्याह —विष्णुम् इत्युपाँश्र यज इत्युषोः ॥ ४ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ ४ ॥ श्रग्नीषोमीयमेक उपाँ-श्रयाजं समामनन्ति प्राजापत्यमेके ॥ ६ ॥ स एष पौर्णमास्यामेव भवति ॥ ७ ॥ यथाग्नेयेनेवमुत्तमेन पुरोडाश्रेन प्रचरति—श्रमीषोमाभ्याम् इति पौर्णमास्यां इन्द्रागिभ्याम् इत्यमावास्यायाम् ॥ म ॥ इत्यसंनयतः ॥ ६ ॥ श्रथ यदि संनयत् इन्द्रायावृद्धि इति संप्रेष्यति ॥ १० ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ ११ ॥ जुह्मामुपस्तीर्य द्विः श्रतस्यावचित द्विद्धिश्चतुरवदानस्य त्रिः पञ्चावदानस्य ॥ १२ ॥ श्रभिष्यार्तियाक्रम्याश्राव्याह—इन्द्रं यज इति ॥ १३ ॥ महेन्द्रम् इति वा ॥ १४ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ १४ ॥ प्रत्याक्रम्य स्रुवेण पार्वणौ होमौ जुहोति—

ऋषमं वाजिनं वयं पूर्णमासं यजामहे । स नो दोहताँ सुवीर्ये रायस्पोषे सहिस्रिणम् । प्राणाय सुराधसे पूर्णमासाय स्वाहा ॥ [1. c. 13]

इति पौर्शमास्याम्।

श्रमावास्या सुभगा सुरोवा धेनुरिव भूय त्राप्यायमाना । सा नो दोहताँ सुवीर्य रायस्पोषं सहस्रियाम् । श्रपानाय सुराधसे ऽमावास्याये स्वाहा ॥ [1. c.]

1 Da ऊर्ववलोमा॰, Gab कारिपमा॰

3 Gb om.

2 Ga गृहीत्वाक॰

4 Gb त्रिस्त्रिः

इत्यमावास्यायाः ॥ १६॥ ॥ १८॥

अत्र नारिष्ठा- होमान् जुहोति-

दश ते तनुवो यस यश्चियास्ताः प्रीगातु यजमानो घृतेन ।
नारिष्ठयोः प्रशिषमीडमानो देवानां दैव्ये ऽपि यजमानो ऽमृतो ऽमृत् ॥ स्वाहा ॥
यं वां देवा अकल्पयन्नूजों भागँ शतकत् ।
एतद्वां तेन प्रीगानि तेन तृप्यतमँहहौ ॥ स्वाहा ॥
ऋहं देवानाँ सुकृतामस्मि लोके ममेदमिष्टं न मिथुर्भवाति ।
ऋहं नारिष्ठावनुयजामि विद्वान् यदाभ्यामिन्द्रो अदधाद् भागधेयम् ॥ स्वाहा ॥
अदारसद् मवत देव सोमास्मिन् यस्ने मक्तो मृडता नः ।
मा नो विददिममा मो अशस्तिमां नो विदद् युजना देष्या या ॥ स्वाहा ॥

[TB 3.7.5. 11-13] इति ॥ १॥ ततः संप्रेष्यति—अभये स्विष्टकृते ऽनुमूहि इति ॥ २॥ जुडामुपस्तीयं सर्वेषाँ द्विषामुत्तरार्धात् सकृत्सकृष्यः रवदानस्यं द्विः पञ्चाव-दानस्य ॥ ३॥ स्थवीयाँस्येतानि दैवतेभ्यो भवन्ति ॥ ४॥ द्विरभिघार्य न हविः प्रत्यभिघारयित ॥ ४॥ अत्याक्रम्याश्राव्याह् — अभि स्विष्टकृतं यज इति ॥ ६॥ वष-दकृत उत्तरार्धपूर्वार्धे ऽतिहाय पूर्वा आहुतीर्जुहोति ॥ ७॥ प्रत्याक्रम्यायतने सुचौ सादयति ॥ ८॥ अत्रैके प्राशित्रं समामनन्ति । उपरिष्टादेके ॥ ६॥ ॥ १६॥

दैति दर्शपूर्णमासे द्वितीयः प्रश्नैः॥

¹ Gb adds अवद्यति 2 Gc repeats उपरिद्योदेके

³⁻³ D इति द्वितीयः, Ga ॥२॥, Go द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः

इडापात्रमुंपस्तीर्याग्नेय च ्रोडाशस्य दक्षिणार्घात् पूर्वमिडावदानमयः द्यति—

मनुना दृष्टां घृतपदीं मित्रावरुणसर्मारिताम् । दिस्रणार्थोदसंभिन्दश्ववद्याम्येकतोसुखाम् ॥ [TB 3.7.5.6]

इति ॥ १ ॥ पृष्ठं संभिद्य पूर्वार्धाद् यजमानभागमवद्यत्यसुमिव दीर्घम् ॥ २ ॥ संमेदाद् द्वितीयमिडावदानमवद्यति ॥ ३ ॥ एवँ सर्वेषाँ हविषामिडाँ समवद्यति ॥ ४ ॥ स्थवीयाँस्येतानि सौविष्टकृतेभ्यो भवन्ति ॥ ४ ॥ श्राभघार्यान्तरा हवीँषि स्रुचश्च हृत्वा होत्र इडामाद्घाति ॥ ६ ॥ स्वयं वा होतेडामाद्ते ॥ ७ ॥ अग्रेस् होतारमध्वर्युद्विस्पातिकाँमिति ॥ ६ ॥ अनुत्स्रुजन्निव होतेडयाँध्वर्युं परिगृद्धाति ॥ ६ ॥ पश्चात् प्राकुपविश्य स्रुवेस् होतुरङ्गुलिपर्वस् अनक्ति ॥ १० ॥ एवंमक्त्वा- परमनक्ति ॥ ११ ॥ यथेतं प्रतिपरेत्य पुरस्तात् प्रत्यङ्कासिन इडाया इडामाद्घाति ॥ १२ ॥ हस्त्याँ होत्रे सकृदुपस्तुस्ताति द्विराद्घाति सकृद्भिघारयति ॥ १३ ॥ स्वयं वा होतोत्तरमिडावदानमाद्ते ॥ १४ ॥ लेपाद्विपस्तुस्ताति ॥ १६ ॥ उपह्रयमानामिडामन्वारभेते अध्वर्युर्यजमानश्च ॥ १७ ॥ यत्राभिजानाति देव्या अध्वर्यर्वं उपहृता उपहृता मनुष्याः [2. 6. 7. 4] इति ॥ ६० ॥ १ ॥ यत्राभिजानाति देव्या अध्वर्यर्वं उपहृता उपहृता मनुष्याः [2. 6. 7. 4] इति ॥ ६० ॥ ॥ १॥

तद्भ्वर्युरतं मन्त्रं जपित—उपहृतः पशुमानसानि [TB 3. 3. 8. 4] इति ॥ १ ॥ यत्राभिजानाति उपहृतो ऽयं यजमानः [2. 6. 7. 5] इति तद् यजमान पतमेव मन्त्रं जपित ॥ २ ॥ उपहृतायामिडायामवान्तरेडाँ होता प्राक्षाति—वाचस्पतये त्वा हुतं प्राक्षाभि सदसस्पतये त्वा हुतं प्राक्षामि [2. 6. 8. 1] इति ॥ ३ ॥ उपहृतामिडां यजमानपञ्चमा ऋत्विजः प्राक्षन्ति—

1 Gbc ॰पात्र उ॰

4 D परिमगृ॰, Ga परिप्रगृ॰, Gb परिप्रतिगृ॰

2 D ॰र्दाचिसाक॰

5 D •H•

3 Da "डाया श्र॰, Db "डायां श्र॰, Ga "डाया" 6 D 'र्युवः

इंडे भागं जुषस्व नो जिन्व गा जिन्वार्वतः ।

तस्यास्ते भिच्चवाणः स्याम सर्वात्मानः सर्वगयाः ॥ [TB 3. 7. 5. 7]

इति ॥ ४ ॥ प्राश्य तुष्णीमासीता मार्जनात् ॥ ४ ॥ श्रन्तर्वेदि पवित्रवति मार्ज-यन्ते—मनो ज्योतिर्जुषताम् [1.5.3q] इति ॥६॥ आक्षयं पुरोहाशं प्राञ्चं विरुज्य प्राशित्रकृत्युटाहाय प्राशित्रमवद्यति—

श्रज्याया यवमात्रादाव्याधात् कृत्यतामिदम् ।

मा रूरुपाम यज्ञस्य शुद्धँ स्विष्टमिदँ ह्विः ॥ [TB 3. 7. 5. 6]

इति ॥ ७ ॥ न्द्रह्ददेखाट् ॥ ८ ॥ श्रविरुज्याङ्गुष्ठेनोपमध्यमया चाङ्गुल्या यव-मात्रं पिष्पलमात्रं वादाय ॥ ६॥ ॥ २॥

श्राग्नेयं पुरोडाशं बर्हिषदं कृत्वा यजमानो अभिमृशति । तद् याजमाने व्याख्यास्यामः ॥ १ ॥ अथेनं चतुर्धा कृत्वा व्यादिशेत्—इदं ब्रह्मण इदं होतुरिदम-ष्वयोरिदममीधः [TB 3. 3. 8. 8] इति ॥ २ ॥ इदं यजमानस्य इत्यध्वर्धुर्यजमान-भागम् ॥ ३ ॥ स्थवीयाँस्येतानीडावदानेभ्यो भवन्ति ॥ ४ ॥ व्यादिश्याम्नीघे उम्रे पडवत्तमादधाति ॥ ४ ॥ उपस्तीर्यावदौयाभिघार्य पुनरेवोपस्तीर्यावदौया-भिघारयति । षडवर्तं संपादयति ॥ ६ ॥ प्रांश्चात्याग्रीधः-

उपहलो द्यौः पितोप मां द्यौः पिता ह्वयताम् ।

अभिरामीधादायुषे वर्चसे जीवात्वे पुरायाय ॥ [TB 3, 7, 6, 15]

इति ॥ ७ ॥ वेदेन ब्रह्मयजमानभागौ परिहरति ॥ = ॥ श्रन्येन होत्रे उन्येनाध्व-येंवे ॥ ६ ॥ पृथिव्ये भागो ऽसि इति होता प्राश्चाति अन्तरिक्स्य भागो ऽसि इत्यध्वर्युः दिवो भागो ऽसि इति सँस्थिते ब्रह्मा ॥ १० ॥ अन्वाहार्यपचने महान्तमोदनं पक्त्वा-मिघार्यानभिघार्य वोद्वास्यान्तर्वेद्यन्वाद्वार्यमासन्नं यजमानो अभिमृशति । तद् याजमाने व्याख्यास्यामः ॥ ११ ॥ ॥ ३ ॥

दिचणसङ्य उपहर्तवै इति संप्रेष्यति ॥ १ ॥ य ऋत्विजामुत्तरतः स्युस्तान् ब्रुयात्—विच्चणत एत इति ॥ २ ॥ तेभ्यो दिच्चणत श्रासीनेभ्यो उन्वाहार्ये द्वाति— बाह्मणा अयं व ओदनः इति ॥ ३ ॥ उत्तरतः परीत इति पुनराह ॥ ४ ॥ इविःशेषानु-द्वास्योल्मुके अपिस्ज्य संप्रेष्यति - बहान् प्रस्थास्यामः॥ समिधमाधायामीत् परिधी अधि

1 Gbe °दिशति

om, अवदायाभि

2 Dom SS

ं 5 D न ब्रह्मयजमानभागौ परिप्रा॰

3 G श्राधा॰ for श्रवदा॰ 6 Gb adds दिच्चगां

4 Gb श्स्तीर्याभिधाः, Gc श्स्तीर्याधाः: Ga

च सक्तसकृत् संग्रहि इति ॥ ४ ॥ प्रस्तो ब्रह्मणात्रीध्रो उन्याजसिमधमादधाति— एषा ते ऽमे समित् तया वर्धस्व चाप्यायस्व ।

वर्धतां च ते यज्ञपतिरा च प्यायताँ स्वाहा ॥

इति ॥ ६॥ श्रस्पयैरिध्मसंनहनैराक्षीध्रः परिधीँ श्राप्ति च सकृत्सकृत्ं संमार्षि । तृष्णीं परिधीन् ॥ ७॥ श्रप्ते वाजिनद् वाजं त्वा सस्वाँसं वाजं जिगिवाँसं वाजिनं वाजितं वाजितत्वायै संमाज्य्येप्तिमन्नादमन्नावाय [TB 3. 7. 6. 17,18] इत्यक्ति संमार्षि ॥ ८॥ श्राधैतानि संमाजिनान्यद्भिः संस्पृश्याहवनीये प्रहरति—

यो भूतानामधिपती रुद्रस्तन्तिचरो ह्याँ।
पश्चनस्माकं मा हिँसीरेतदस्तु हुतं तव ॥ स्वाहा ॥ [TB 3. 3. 2. 5]
इति ॥ ६ ॥ उत्कर उदस्यतीत्येकेषाम् ॥ १० ॥ ॥ ४ ॥

जुद्द्रपश्रतावादायौपशृतं जुद्धाँ समानीयात्याकम्याश्राव्याद्ध—देवान यज इति ॥ १ ॥ वषद्कते जुद्धोति ॥ २ ॥ श्राश्राव्याश्राव्य यजयज इत्येवोत्तराभ्याँ संप्रेष्यति ॥ ३ ॥ श्राश्रणाघारसंभेदं प्रतीचो उन्याजान् यजति ॥ ४ ॥ प्राञ्च-मुत्तममनुसँस्थापयति ॥ ५ ॥ उत्तमेनेतरावनुसंभिनात्ति ॥ ६ ॥ प्रत्याक्षम्याय-तने स्त्रचौ सादयित्वा वाजवतीभ्यां व्यूहति ॥ ७ ॥ वाजस्य मा प्रसवेन [1. 1. 13a] इति दक्तिणेनोत्तानेन सप्रस्तरां जुद्धमुद्गृह्खाति । श्रथा सपन्नां इन्द्रो मे निप्राभे-णाधराँ श्रवः इति सव्येन नीचोपश्रतं नियच्छति ॥ ८ ॥ उद्ग्रामं च [1. c. b] इति जुद्धमुद्गृह्खाति । निप्रामं च [1. c.] इत्युपश्रृतं नियच्छति ॥ ६ ॥ ब्रह्म देवा श्रवीवधन [1. c.] इति प्राचीं जुद्दुं प्रोहति ॥ १० ॥

श्रथा सपत्नानिन्द्रामी मे विष्चीनान् व्यस्यताम् [1. c.]

इति प्रतीचीमुपभृतं बहिर्वेदि निरस्यति ॥ ११ ॥ श्रद्भिरभ्युच्योपभृतमभ्युदाहृत्य जुह्ना सँस्रावेण परिघीननिकि—वसुभ्यस्वा [1. c. c] इति मध्यमं छेभ्यस्वा [1. c.] इति दिन्नणं श्रादित्येभ्यस्वा [1. c.] इत्युत्तरम् ॥१२॥ न प्रस्तरे
जुह्नँ सादयति ॥१३॥ विधृतीभ्यां प्रस्तरं समुद्धित्य वर्हिषि विधृती श्रिपस्ज्य
स्रुज्ज प्रस्तरमनिक्कि—श्रक्तँ रिहाणाः [1 c. d] इति जुह्नामग्रं वियन्तु वयः [1. c.]
इत्युपभृति मध्यं प्रजां योनि मा निर्मृत्वम् [1. c. e] इति भ्रुवायां मूलम् ॥१४॥
प्रवमेव द्वितीयमनिकि। एवं द्वितीयम् ॥१४॥ श्रायुषे त्वा इत्यक्तस्य तृरामपयर्त्यं

1 Gb adds विधिषामहिष च वयमा मा च 4 Gb मध्ययं

प्यासिषीमहि

5 Gb adds श्राप्यायन्तामोषधयः

2 D सकत् only once.

6 Gb •यम्ब

3 D चपा

जुहां प्रस्तरं प्रतिष्ठाप्याश्रान्यासीनः संप्रेष्यति—इषिता दैन्या होतारो भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः स्कृताकाय स्कृत बृहि [TB 3. 3. 8. 11] इति ॥ १६ ॥ श्रन्च्यमाने स्कावाके ॥ १७ ॥ ॥ ५ ॥

सह शाख्या प्रस्तरसुपरीय प्राञ्चमाहवनीये प्रहराति—रोहितेन त्वापिर्देवतां गमयतु [1. 6. 4p] इत्येतिर्मन्त्रैः । महतां प्रषतय स्थ दिवं गच्छ ततो नो वृष्टिमेरयं [1. 1. स्येत् ॥ ३ ॥ जिह्यमिव इस्तं कृत्वा न्यञ्चमन्ततो नियच्छति ॥ ४ ॥ यत्राभिजा-नाति श्राशास्ते ऽयं यजमानो ऽसौ [2. 6. 9. 7] इति तत् प्रस्तरमिएसुज्याह श्रभीद् गमय इति ॥ ४ ॥ त्रिरञ्जलिनाग्नीभ्रः प्रस्तरमुर्ध्वमुद्यौति ॥ ६ ॥ न विश्वञ्चं विद्यु-यात् ॥७॥ ततो ऽध्वर्युमाह-श्रवुष्रहर संवदस्व इति ॥ 🛮 पुरस्तादपात्तं तृशमध्व-र्युरनुप्रहरति—स्वगा तनुभ्यः इति ॥ १ ॥ एतदेतत् इति त्रिरङ्गुल्यान्ववदिशति ॥ १०॥ अहीनः प्राणः इति प्राणायतनानि संमृशति ॥ ११ ॥ त्रायुष्या स्रमे ऽस्यायुर्मे पाहि [1.1.13i] इति मुखं विमुष्टे ॥ १२ ॥ ध्रवासि [1.c.l] इतीमामभि-सृश्यै अगानभीत् [2. 6. 5. 6] इति [अध्वर्युर्] आँह । अगन् [1. c.] इत्याग्नीधः । श्रावय इत्यध्वर्युः । श्रीषट् इत्याग्नीभ्रः ॥ १३ ॥ मध्यमं परिधिमन्वारभ्य संप्रेष्यति— स्वगा दैक्या होत्भ्यः स्वस्तिमानुषेभ्यः शंयोर्बृहि [TB 3, 3, 8, 11] इति ॥ १४ ॥ अनुच्यमाने शंयुवाके परिधीन् प्रहरित—यं परिधि पर्यथत्थाः [1. 1. 13m] इति मध्यमं यज्ञस्य पाथ उप समितम् [l. c. n] इतीतरौ ॥ १४ ॥ श्रवाञ्चमुत्तरार्ध्य-मङ्गारेषुपोहति ॥ १६ ॥ जुह्मामुपभृतो मुखमवधाय सँस्रावेश परिधीनभिजहोति -- सँसावभागा स्थेषा बृहन्तः [1. c. o] इति ॥ १७॥ अत्रतिको हविःशेषान् भत्तयन्ति ॥ १८॥ ॥ ६॥

सस्तुवे जुद्भपश्चतावध्वर्युरादत्ते वेदँ होता स्पयं चाज्यस्थालीमुदकम् एडलुं चाग्नीभ्रः ॥ १ ॥ पत्नीः सं[या]जिथिष्यन्तः प्रत्यञ्चः प्रतिपरियन्ति ॥ २ ॥ दिल्लिण्न गार्हपत्यमध्वर्युः प्रतिपद्यत उत्तरेणेतरौ ॥ ३ ॥ कस्तम्भ्याँ स्तुचौ साद्यति—अभेर्वामपन्नगृहस्य सदिस साद्यामि [1. c. p] इति ॥ ४ ॥ धुरोः प्रोहति—धिर धुर्यौ पातम् [1. c. r] इति ॥ ४ ॥ यदि पाञ्या निर्वपेत् स्पये विमुञ्चेत् ॥ ६ ॥ अपरेण गार्हपत्यमूर्ध्वन्नव आसीना ध्वानेनोपाँशु वा पत्नीः संयाजयन्ति ॥ ७ ॥ वेद्मुपशृतं कृत्वा सोमायानुत्रृहि इति संप्रेष्यित ॥ ८ ॥ यथा-

¹ Ga वृष्टिमावह

³ Ga °मृश्याया Gc °मृश्यागा

² Gab विधु॰

⁴ DGb om.

गृहीतमाज्यं गृहीत्वाश्राब्याह—सोमं यज इति ॥ ६ ॥ वषद्छते दक्षिणार्घे जुहोति ॥ १० ॥ यथागृहीतेनेव पत्नीः संयाजयन्ति ॥ ११ ॥ तब्ट्रे ऽनुबृहि इति संप्रेष्यति ॥ १२ ॥ आश्राब्याह—त्वद्यारं यज इति ॥ १३ ॥ वषद्छत उत्तरार्घे जुहोति ॥ १४ ॥ उत्तरः सोमं यजित दक्षिणतस्त्वद्यारमित्येकेषाम् ॥ १५ ॥ अत्र राकां पुत्रकामो यजेत सिनीवालीं पश्रकामः कुट्टं पुष्टिकामः ॥ १६ ॥ राकाया अनुबृहि इति संप्रेष्यति ॥ १० ॥ आश्राब्याह—राकां यज इति ॥ १८ ॥ वषद्छते जुहोति ॥ १६ ॥ सिनीवालीं यज इति ॥ २१ ॥ सिनीवालीं यज इति ॥ २१ ॥ वषद्छते जुहोति ॥ २२ ॥ ॥ ७ ॥

कुहा अनुबृहि इति संप्रेष्यति ॥ १ ॥ आश्राव्याह—कुहूं यज इति ॥ २ ॥ वषद्कते जुहोति ॥ ३ ॥ परिश्रिते देवानां पत्नीर्यज्ञति । अपरिश्रिते वा ॥ ४ ॥ देवानां पत्नीर्थज्ञति । उनुबृहि इति संप्रेष्यति ॥ ४ ॥ आश्राव्याह—देवानां पत्नीर्थज इति ॥ ६ ॥ वषद्कते जुहोति ॥ ७ ॥ अप्रये गृहपतये ऽनुबृहि इति संप्रेष्यति ॥ ८ ॥ आश्राव्याह—आर्थे गृहपतिं यज इति ॥ ६ ॥ वषद्कते जुहोति ॥ १० ॥ पत्नीमन्वारम्भयित्वा सुवेगा गाईपत्ये जुहोति—

सं पत्नी पत्या सुकृतेन गच्छतां यज्ञस्य युक्तौ धुर्यावभूताम्।

संजानानौ विजहतामरातीदिंवि ज्योतिरजरमारभेताम् ॥ स्वाहा ॥ [TB3.7.5.11] इति ॥ ११ ॥ स्रवेण होतुरङ्गुलिपर्वणी स्रनिक्त ॥ १२ ॥ स्रपरमङ्कत्वा पूर्वमनिक्त ॥ १३ ॥ चतुर स्राज्याबिन्दूः होत्र इडामवद्यति षडग्नीधे ॥ १४ ॥ उपद्वयमाना-मिडामन्वारभेते स्रध्वर्युः पत्नी च ॥ १४ ॥ उपद्वतामिडां प्राश्नाति होता प्राश्नात्यात्रीधः—

जपहूता पृथिवी मातोप मां माता पृथिवी ह्वयताम् ॥ श्रिशितामीध्रादायुषे वर्चसे जीवाले पुरयाय॥ [TB 3. 7. 6. 15] इति ॥ १६ ॥ प्रास्य मार्जयेते ॥ १७ ॥ इडान्तं भवति ॥ १८ ॥ ॥ ८॥

शंयुवन्तं वा ॥ १ ॥ यदि शंयुवन्तं कुर्याद् वेदात् तृणमपादाय जुह्मामप्रमञ्ज्यात् स्रुवे मध्यमाज्यस्थाल्यां मूलम् ॥ २ ॥ तस्य स पव कल्पो यः प्रस्तरस्य ॥ ३ ॥ इध्मप्रवश्चनान्यन्वाहार्यपचने उभ्याधाय पिष्टलेपफलीकरणहोमौ
जुह्योति ॥ ४ ॥ चतुर्गृहीत श्राज्ये फलीकरणानोप्य जुह्योति—अमे ऽदब्धायो ऽशीततनो [1.1.13 s] इति प्रतिपद्य स्वाहाकारान्तेन ॥ ४ ॥ आज्येनैव पिष्टलेपं
जुह्योति—

1 Ga इडामादायाति, Gbc इडामादधाति

उल्लूखले मुसले यच्च शूर्ष श्राशिश्चेष द्यदि यत् कपाले । श्रवप्रुषो विश्वषः संयजामि विश्वे देवा हिविरिदं ज्ञुषन्ताम् । यत्रे यां विश्वषः सन्ति बह्वीरमौ ताः सर्वाः स्विष्टाः सुहुता जुद्दोमि ॥ स्वाद्दा ॥ [TB 3.7.6.21] इति ॥ ६ ॥ वेदँ होता पत्न्या उपस्थे त्रिरस्यति—वेदो ऽसि ॥वितिरासि ॥विदेय [1.6.4 v] इत्येतिर्मन्त्रेः ॥ ७ ॥ श्रस्तमस्तं पत्नी प्रतिनिरस्यति—विद्विषन्तं निरराति जुद इति ॥ ८ ॥ स्वयं वा पत्न्यास्यते ॥ ६ ॥ पुमाँसँ द्वः जाजुका भवतीति विक्षायते ॥ १० ॥ श्रत्रेके पत्न्या विमोचनं समामनन्ति ॥११ ॥ वेदँ होताद्वनीयात् स्तुण्क्षेति— धृतवन्तं कुलाथिनम् [1. c. y] इत्यजुवाकशेषेण् ॥ १२ ॥ श्रत्रेके पार्वणौ होमौ समामनन्ति ॥१३ ॥ स्रुवेण सर्वप्रायश्वित्तानि ज्ञहोतीति विक्षायते ॥१४ ॥ ॥ ६ ॥

प्रत्याहुती गृहीत्वा वौ ॥ १ ॥

ब्रह्म प्रतिष्ठा मनसो ब्रह्म वाचो ब्रह्म यज्ञानाँ हविषामाज्यस्य ।

श्र्मतिरिक्तं कर्मगो यच हीनं यज्ञः पर्वागा प्रतिरक्षेति कल्पयन् ।

स्वाह्यकृताहुतिरेतु देवान् ॥ स्वाह्य ॥

श्राधावितमत्याश्रावितं वषट्कृतमत्यन्क्तं च यज्ञे ।

श्रावितिक्तं कर्मगो यच हीनं यज्ञः पर्वागा प्रतिरक्षेति कल्पयन् ।

स्वाह्यकृताहुतिरेतु देवान् ॥ स्वाह्य ॥

यद् वो देवा श्रातिपादयानि वाचाचित् प्रयतं देवहेङनम् ।

श्रायो श्रास्माँ श्रमिदुच्छुनायते ऽन्यत्रास्मन्मरुतस्तिष्रियेतन ॥ स्वाह्य ॥

ततं म श्राऽपस्तदु तायते पुनः स्वादिष्ठा धीतिरुच्याय शस्यते ।

श्रायं समुद्र उत विश्वभेषजः स्वाह्यकृतस्य समु तृप्णुतर्भुवः ॥ स्वाह्य ॥

उद्वयं तमसस्परि ॥ उदु त्यम् ॥ चित्रम् ॥ इमं मे वरुण ॥ तत् त्वा यामि ॥ त्वं नो श्रव्रे ॥ स त्वं नो श्रव्रे ॥ त्वमग्ने श्रयासि ॥ प्रजापते ॥

> इमं जीवेभ्यः परिधिं दथामि मैषां नु गादपरो ऋषेमेतम् । शतं जीवन्तु शरदः पुरूचीस्तिरो मृत्युं दथतां पर्वतेन ॥ स्वाहा ॥

इष्टेम्यः स्वाहा वषडिनिष्टेम्यः स्वाहा । भेषजं दुरिष्टये स्वाहा निष्कृत्ये स्वाहा । दौराध्ये स्वाहा दैवाभ्यस्तन्भ्यः स्वाहा ॥ ऋद्वये स्वाहा समृद्वये स्वाहा [TB 3. 7. 11. 1-4]॥ २ ॥ ॥ १०॥

Ga °ति, Gb °तिर्

2 Gac om वा

या सरस्वती विशोभगीना तस्यै ते स्वाहा ॥ या सरस्वती वेशभगीना तस्यै ते स्वाहा ॥ इन्द्रोपानस्य वेशान् सुमनसः सुजातान् कुरु स्वाहा ॥

यदकर्म यन्नाकर्म यदत्यगाम यन्नात्यगाम यदत्यरीरिचाम यन्नात्यरीरिचामै तत् त्वं विष्णो यन्ने यन्ने प्रतिष्ठापय स्वाहा ॥

यत इन्द्र भयामहे ततो नो श्रभयं कृषि । मघवञ्छिग्धि तव तम्न ऊतये । विद्विषो विमृधो जहि ॥ स्वाहा ॥

स्वस्तिदा विशस्पतिर्धन्नहा विमुधो वशी ।
वृषेन्द्रः पुर एतु नः स्वस्तिदा श्रमगंकरः ॥ स्वाहा ॥
श्राभिगींभिंग्यदेतो न ऊनमाप्यायय हरिवो वर्धमानः ।
यदा स्तोतृभ्यो मिह गोत्रा रुजामि भूयिष्ठभाजो श्राधे ते स्याम ॥ स्वाहा ॥
श्रमाज्ञातं यदाज्ञातं यज्ञस्य कियते मिशु ।
श्रमे तदस्य कल्पय त्वँ हि वेत्थ यथातथम् ॥ स्वाहा ॥
पुरुषसंमितो यज्ञो यज्ञः पुरुषसंमितः ।
श्रमे तदस्य कल्पय त्वँ हि वेत्थ यथातथम् ॥ स्वाहा ॥
यत् पाकत्रा मनसा दानद्वा न यज्ञस्य मन्वते मर्तासः ।
श्रमिष्ठद्वोता कतुविद् विजानन् यजिष्ठो देवाँ त्रयुतुशो यजाति ॥ स्वाहा ॥

3. 7. 11. 4,5]

यदस्य कर्मग्रो ऽत्यरीरिचं यद् वा न्यूनिमहाकरम् । श्रिष्ठेष्ठत् स्विष्टकृद् विद्वान् सर्व® स्विष्टें सुहुतं करोतु मे ॥ श्रिमये स्विष्टकृते सुहुतहुत श्राहुतीनां कामानाँ समर्थियेत्रे स्वाहा इति प्राजापत्यांभित् समाँ हुत्वा ॥ १॥ ॥ ११॥

अन्तर्वेद्यूर्ध्वस्तिष्ठन् भ्रुवया समिष्टयजुर्जुहोति—देवा गातुविदः [1. 1. 13u] इति प्रथमामाद्वति इत्वा वर्हिरनुप्रहरति ॥ १ ॥ वाचि स्वाहा [1. c. v] इति द्वितीयां वाते थाः [1. c.] स्वाहा इति तृतीयाम् ॥ २ ॥ होतृषद्नाद् वेदिमाभिस्तृणाति अभिस्तृणीहि परिघेहि वेदि जाभि मा हि सीरमुया शयाना ।

होतृषदना हरिताः सुवर्णा निष्का इमे यजमानस्य ब्रध्ने ॥ [TB 3.7.5.13] इति ॥ ३॥ अन्तर्वेदि प्रणीता आसादयति—को वो ऽयोद्यीत् स वो विमुखत

l Gcom. ব

4 DGac यज्ञं

2 Gc ₹ °

5 Gab श्रथ

3 DGac om.

6 Gb प्रजापते for प्राजापत्याम

119

> यं देवा मनुष्येषूपवेषमधौरयन्। य अस्मदपचेतसस्तानस्मभ्यमिहा कुरु ॥ उपवेषोपविद्धि नः प्रजां पुष्टिमयो धनम् ।

द्विपदो नश्चतुष्पदो ध्रुवाननपगान् कुर ॥ $[\mathbf{TB}\ 3.\ 3.\ 11.\ 1,\ 2]$

इति ॥ ६ ॥ योपवेषे शुक् सामुमृच्छुतु यं द्विष्मः [1. c. 2] इति यं द्वेष्टि तस्य नाम मृह्याति ॥ १० ॥ ॥ १२ ॥

श्रथास्मै नामगृह्य प्रहराति-

निरमुं नुद् श्रोकसः सपन्नो यः पृतन्यति । निर्वाध्येन हिविषेन्द्र एएं। पराशरीत् ॥ इहि तिस्नः परावत इहि पश्चजनाँ श्राति । इहि तिस्नो ऽति रोचना यावत् सूर्यो श्रासद् दिवि ॥ परमां त्वा परावतिमन्द्रो नयतु दृत्रहा । यतो न पुनरायसि शश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥ [1. c. 3, 4]

इति ॥ १ ॥ इतो ऽसावविषमासुम् [1. c. 4] इति ब्र्याद् यं द्विष्यात् ॥ २ ॥ सँस्थिते कपालानि विमुञ्जिति—गानि धर्मे कपालानि [1. 1. 7 k] इति ॥ ३ ॥ पत्यैव यजमानो ऽभिमैन्त्रयेत ॥ ४ ॥ सँस्थाप्य पौर्णमासीमिन्द्राय वैमृधाय पुरोडाशमेकादशकपालमञ्जनिर्वपति ॥ ५ ॥ तत्र यौथाकामी प्रक्रमे । प्रक्रमात् तु नियम्यते ॥ ६ ॥ सप्तदश सामिधेनीको यथाश्रद्धद्विष्णः ॥ ७ ॥ शर्धवत्यौ संयाज्ये ॥ ८ ॥ स्राप्त समानतन्त्रं पौर्णमास्यां निर्वपत् ॥ ६ ॥ तमेतिन्नित्यवदेके समामनित काम्यवदेके ॥ १० ॥ तं यदा निर्वपन्न तत ऊर्ध्व विरमेत् ॥ ११ ॥ एवं विहिताभ्यां दर्शपूर्णमासाभ्यां यावज्जीवं यजते । त्रिँशतं वा वर्षाणि त्रिःशतं वा वर्षाणि त्रिःशतं वा वर्षाणि ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥

¹ DGc 'मवधा' for 'मधा'

⁴ D adds the colophon : तृतीयः ॥ प्रथमः

² D **नुम**॰

प्रश्नः समाप्तः ॥

³ Gac य°

श्वो भूते यजमानो ब्रह्माखं वृण्ति—भूपते भुवनपते महतो भूतस्य पते ब्रह्माखं त्वा वृण्गिमहे [TB 3. 7. 6. 1] इति ॥ १ ॥ वृतो जपित—श्वहं भूपितरहं भुवनपित-रहं महतो भूतस्य पितर्देवेन सिवता प्रस्त श्रात्विज्यं करिष्यामि ॥ देव सिवतरेतं त्वा वृण्यते वृहस्पित देव्यं ब्रह्माख्यम् ॥ तदहं मनसे प्रव्रवीमि मनो गायत्रियै गायत्री त्रिष्टुमे त्रिष्टुम् जगत्ये जगत्यवुष्टुमे ऽनुष्टुप् पक्त्य्यै पङ्क्तिः प्रजापतये प्रजापितिविश्वभ्यो देवेभ्यो विश्वे देवा वृहस्पतवे वृहस्पतिब्रह्माखा ॥ ब्रह्म भूर्भुवः धुवः ॥ वृहस्पतिदेवानां ब्रह्माहं मनुष्याखां वृहस्पते यत्रं गोपाय [1. c. 1-3] इत्युक्त्वापरेखाह्वनीयमितिक्रम्य दिव्यातो ब्रह्मसद्नात् तृखं निरस्यति—निरस्तः परावद्यः इति ॥ २ ॥ श्रप उपस्पृश्य ब्रह्मसद्न थाह्वनीयमिमुख उपविश्वाति—इद्महमर्वाग्वसोः सदने सीदामि ॥ प्रस्तो देवेन सिवता वृहस्पतः सदने सीदामि ॥ तद्मये प्रव्वीमि तद् वायवे तत् सूर्यय तत् पृथिव्ये इति ॥ ३ ॥ ॥ १८ ॥

तत्रैषो ऽत्यन्तप्रदेशो वाग्यत एव मन्त्रवत्सु कर्मसु भवति याथाकामी तृष्णीकेषु ॥ १ ॥ प्रणीतासु प्रणीयमानासु वाचं यच्छति ॥ २ ॥ श्रा हविष्कृतः परुषिपरुषि वाचं यच्छतीति विश्वायते ॥ ३ ॥ श्रयैकेषां प्रातरनुवाक उपाकृते सामिधेनीषु प्रयाजानूयाजेषु स्तुतश्केषिवति वाचमेव यच्छेदिति ॥ ४ ॥ श्रयैकेषां यद्युचा यदि यजुषा यदि साम्ना क्रियते वाचमेव यच्छेदिति ॥ ४ ॥ श्रयैकेषां यद्युचा यदि यजुषा यदि साम्ना क्रियते वाचमेव यच्छेदिति ॥ ५ ॥ श्रयैकेषामन्यो उन्यस्मै वा ऋत्विजो यञ्चसंप्रदायं चर्रान्त । यावद् वा क्ष्रचार्त्विज्यं क्रियते होत्रष्वेव तावद् यावत् साम्नो-द्रात्यक्वेव तावत् । श्रथ यत्र क्रच यञ्चस्य विद्वितं ब्रह्मएयेव तावद् यञ्चो भवति । तस्मादेतस्मिन्नन्वर्धौ ब्रह्मा वाचंयमः स्यात् ॥ ६ ॥ स यदि प्रमत्तो व्यावहरेदेता एव व्याहृतीर्राभव्याहरेत्—भूर्भुवः इवः इति वैष्णुवीं वाचंम् ॥ ७ ॥ यद्दो विष्णुवीं वाचंम् ॥ विष्णुवीं वाचंम् विष्णुवीं वाचंम् ॥ विष्णुवीं वाचंम् वाचं विष्णुवीं वाचंम् ॥ विष्णुवीं वाचंम् वाचंम् वाचंम् वाचंम् वाचंम्याचेष्य वाचंम् वाचंम्य वाचंम् वाचंम् वाचंम् वाच

यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मन्नपः प्रग्रेष्यामि इति तत् प्रसौति—हिं प्रग्रय यज्ञम् ॥
देवता वर्षय त्वं नाकस्य पृष्ठे यजमानो त्रास्तु ।
सप्तर्षागाँ सुकृतां यत्र लोकस्तत्रेमं यज्ञं यजमानं च घेहि ॥
त्रों प्रग्रय इति ॥ १ ॥ यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मन् प्रोत्तिष्यामि इति तत् प्रसौति—हिं
प्रान्त यज्ञम् ॥

देवता वर्धय त्वं [नाकस्य पृष्ठे यजमानो ऋस्तु । सप्तर्षीगाँ सुकृतां यत्र लोकस्तत्रेमं यज्ञं] यजमानं च धेहि ॥

2 D 11 3 11

भों प्रोच इति ॥ २ ॥ अधिवात न्त्रयते ब्रह्मन्त्रतरं परिप्राहं परिप्रहीष्यामि इति तत् प्रसीति---

हिं बृहस्पते परिगृहाण वेदि स्वगा वो देवाः सदनानि सन्तु ।
तस्यां बहिंः प्रथताँ साध्वन्तरहि सा नः पृथिवी देव्यस्तु ॥
देवता वर्धय त्वं नाकस्य पृष्ठे यजमानो अस्तु ।
सप्तर्षाणाँ सुकृतां यत्र लोकस्तत्रेमं यत्रं यजमानं च धेहि ॥
जों परिगृहाण इति ॥ ३ ॥ यज्ञैनमामन्त्रयते वद्मन् प्रोच्चिष्यामि इति तत् प्रसौति—
हिं प्रोच्चे यत्रम् इत्येतया ॥ ४ ॥ ॥ १६ ॥

यत्रेनमामन्त्रयते ब्रह्मन् सामिधेनीरजुवच्यामि इति तत् प्रसौति—हिं प्रजापते ऽजुबृहि यज्ञम् ॥

देवता वर्धय त्वं नाकस्य पृष्ठे यजमानो ऋस्तु ।
सप्तर्षांगाँ सुकृतां यत्र लोकस्तत्रेमं यत्रं यजमानं च घेहि ॥
श्रोमजुत्रृहि इति ॥ १ ॥ यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मन् प्रवरायाश्रावियव्यामि इति तत्
प्रसौति—हिं वाचस्पते वाचमाश्रावयैतामाश्रावय यत्रं देवेषु मां मजुत्र्येषु ॥

देवता वर्धय त्वं नाकस्य पृष्ठे यजमानो श्रस्तु । सप्तर्षीयाँ सुकृतां यत्र लोकस्तत्रेमं यज्ञं यजमानं च धेहि ॥

भोमाश्रावय इति ॥ २ ॥ यत्रास्मै प्राशित्रं परिहरति तत् प्रतीक्वते—पूर्थस्य त्वा वक्षुषा प्रति पश्यामि [2. 6. 8. 5] इति ॥ ३ ॥ ऋतस्य पथा पर्येहि इत्याहियमाण्मिमनत्रयते ॥ ४ ॥ अप उपस्पृश्य प्रतिगृह्णाति—देवस्य त्वा सविद्यः प्रसवे ऽश्विनोर्बान्तुः प्रसवे प्रश्चां पृष्णो इस्ताभ्यां प्रति गृह्णामि [1. c. 6] इति ॥ ४ ॥ व्यूष्णा तृणानि पुरस्ताव् द्यः भूमौ प्रतिष्ठापयति—पृथिव्यास्त्वा नाभौ सादयामि इति ॥ ६ ॥ अवेक्वते— सुपर्यास्य ता गरुत्मतश्चकुषावपश्यामि इति ॥ ७ ॥ अथेनद्क्गुष्ठेनोपमध्यमया चाक्गु-स्यादायासंम्लेत्यावगिरति—अभेस्त्वास्येन प्राश्चामि ब्राह्मणस्योदरेण वृहस्पतेर्वह्मणा [2. 6. 8. 6, 7] ॥ इन्द्रस्य त्वा जटरे सादयामि इति ॥ ८ ॥ अप आचम्य पुनरेवाप आचाम्मति—या अपस्वन्तदेवतास्ता इदं शमयन्तु ॥ स्वाहाकृतं जटरिमन्द्रस्य गच्छ स्वाहा इति ॥ ६ ॥ ॥ १७ ॥

नाभिदेशमभिमृशति-धसीना मे मा संप्रक्याः॥ ऊर्ध्वं मे नाभेः सीद्॥ इन्द्रस्य त्वा

1 1 D प्रोच्यामि

4 Gac add आश्रावय

2 7 Thus all the mss.

5 D || Y ||

3 D 1 3 11

जठरे सादयामि इति ॥ १ ॥ प्राखायतनानि संसृशति-नाङ् म त्रासन् नसीः प्राखः [5. 5. 9g] उटेर्निटिटर्श्याहरम् ॥ २॥ अद्भिः पात्रं प्रकाल्य गरियत्वा प्राक् निनयति ॥ ३ ॥ दिशो जिन्व इत्यपरं ग्रियत्वाभ्यातमं निनयति—मां जिन्व इति ॥ ४ ॥ यत्रास्मै ब्रह्मभागं परिइरति तन्न पुरा सँस्थायाः प्राश्नीयात् ॥ ४ ॥ यत् किंच यहे मन्मेयं भिद्येत तदभिम्रशेत-

ममिर्भिमगान्माता मातरमप्यगात्।

भयास्म पुत्रैः पश्मियों नो द्वेष्टि स भिवताम् ॥

इति ॥ ६ ॥ अन्तर्वेद्यन्वाहार्यमासन्नमभिसृशति — ब्रह्मन् ब्रह्मासे ब्रह्मणे त्वाहुताद्य मा मा हिँ सीरहुतो महाँ शिवो भव इति ॥ ७ ॥ यत्रैनमामनत्रयते ब्रह्मन् प्रस्थास्यामः इति तत् प्रसौति—हिं देव सवितरेतत्ते प्राह तत् प्र च सुव प्र च यज वृहस्पतिर्वद्या [3. 2. 7 ab] ॥ स यज्ञं पाहि स यज्ञपतिं पाहि स मां पाहि [2. 6. 9. 3] ॥ झों प्रतिष्ठ इति ॥ ८ ॥ सो उत्रै-बास्त श्रा यश्वस्य सँस्थानात् ॥ ६ ॥ सँस्थिते यश्वे यथान्ववेतर् पनिष्कम्याद्वेव-नीये समिधमाद्धाति—नमः कृताय कर्मणे ऽकृतस्य कर्मणे नमः स्वाहा इति ॥ १०॥ आधायोपतिष्रते--

श्रयाड् यज्ञं जातवेदा श्रद्भो श्रन्तरः पूर्वो श्रस्मिन् निषद्य । सन्वन् सनिँ सुविमुना विमुन्न धेहास्मासु इविगां जातवेदो यन भइम् ॥ प्र गो... अभिवस्यो श्रस्मान् सं नः सज सुमत्या वाजवत्या इति ॥ ११ ॥ एवं चिहितमे-वास्येष्टिपश्चबन्धेषु ब्रह्मत्वं भवति ब्रह्मत्वं भवति ॥ १२ ॥ ॥ १८ ॥

^रंइति दर्शपूर्णमासे तृतीयः प्रश्नः॥

1 Gab म्राम°

स्य॰, Gc र्घचर्चास्य॰

2 The mss. यास्य

4 D || 1 1 |

3 D यर्च्यास्य°, Ga यंच्यास्य°, Gb यस्म- 5-5 D द्वितीयः प्रश्नः ॥, Ga ॥ ३ ॥